

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Sukker

På Lolland Falster og andre steder dyrkes sukkerroer, og de bliver til rigtig meget sukker. Sukker, sukker og atter sukker. Det hvide guld, som det kaldes. Det pudsige ved sukker er blandt andet, at der ingen udløbsdato er på pakningerne. Vi kan lide sukker, vi får en masse af det igennem kosten. Men det er nu ikke kun sukker, som behøver være årsag til sukkersyge.

"Sukker" er også noget helt andet. For nogle klager og sukker, hvis de ikke får deres sukker i form af slik eller sodavand. Andre sukker over en sangbog, som ikke er kommet, eller måske noget helt tredje.

Men det kaldes vist ikke sukkersyge. Der er en sund form for "sukkerysge", vi kan få. Nemlig den, at vi sukker af længsel efter at være hjemme hos Herren.

Christian Møller skrev i 1890 sangen:
*Salig vandrer jeg her på jord,
sukker dog tit i støvet,
arven har jeg i Himlens kor!
Hvorfor dog gå bedrøvet?*

Ja, den dag kommer, hvor der ikke bare er masser af guld, men også en kæmpe stor hvid flok – og dér er der heller ingen udløbsdato ...

Niels Rasmussen

» Når man er venner på Facebook, kan man som regel følge meget med i folks liv. Det vil jeg gerne med største glæde, men kun hvis jeg bliver inviteret

Peter Rask
side 9

» Jeg har et billede af Jesus hængende i min stue, fordi Jesus gerne må se, hvad der foregår i mit hjem, og mine gæster må også gerne vide, at Jesus er med. De må acceptere, at han er med i mit liv og i min stue

Erik Freddy Hansen
side 15

» LM's generalforsamling har vist mig den tillid at vælge mig som backup for formanden gennem otte år, og derfor springer jeg med frimodighed ud i opgaven, selv om den kan virke lidt overvældende

Henrik P. Jensen
side 15

Mission i provinsen; Randerskirken udfordrer unge til at tænke sig om, før de per automatik flytter til Aarhus eller København.

LMU-konsulent Nikolai Kaarsholm synes også, det ville være fantastisk, hvis nogle kunne se det som en opgave at bosætte sig i et kirkelig set tyndt befolket område.

Og lige nu er der et stort behov for kristne medarbejdere på værestedet Det Gode Håb i provinsbyen Horsens

4 + 5

LMBU's lederforum godt i gang

Der er særligt fokus på junior-teen arbejdet, som nu er et selvstændigt arbejdsområde

LMBU-leder Lars B. Larsen synes, det er meget positivt, at fusionen har givet et fornyet fokus i LM på børne- og ungdomsarbejdet.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

I weekenden mødtes det nye lederforum i LMBU for anden gang efter fusionen mellem LMU og LM Kids. Forummet består af LMBU's landsbetyrelse, de tre arbejdsudvalg for henholdsvis unge, junior-teen og børn. Denne gang deltog også de ansatte konsulenter. De godt 20 personer mødtes i Ølgod.

Magnus Haahr Nielsen, der er formand for LMBU, er meget optimistisk efter mødet.

"Jeg tror, det er muligt at

opnå et godt samarbejde, hvor arbejdsudvalg og konsulenter kan specialisere sig i den aldersgruppe, de arbejder med, og samtidig have syn for de andre i LMBU," siger han.

LMBU-formanden mener, at den grundlæggende struktur efter fusionen nu er på plads. Han vurderer dog, at der vil gå endnu et år til halvandet, inden den nye organisation er kommet helt "ind under huden" og den gensidige fortrolighed er bygget op.

Den næste store organisatoriske udfordring er at indføre den nye struktur på

afdelingsplan.

I forhold til den gamle struktur er der nu et selvstændigt og tiltrængt fokus på junior-teenarbejdet, og man besluttede blandt andet at gøre en særlig indsats for at rekruttere lokale ungledere til dette arbejde.

Forholdet til LM

Et andet fokusområde for det nystartede LMBU er forholdet til LM's voksenarbejde.

"Fusionen har givet et fornyet fokus i LM på børne- og ungdomsarbejdet, og det synes vi er meget positivt. Vi vil gerne være

med til at tydeliggøre det lokale LM-arbejdes ansvar for børne- og ungdomsarbejdet," siger LMBU-leder Lars B. Larsen.

LMBU vil blandt andet gerne arbejde sammen med LM om dannelse af smågrupper, som er mere udadvendte end de normale mødeaktiviteter. Der er gjort nogle få erfaringer i Aarhus og København, og på baggrund af dem vil man nu arbejde videre med udfordringerne.

På lederforummet blev der optaget to nye lokalforeninger i henholdsvis Esbjerg og Hvidovre.

Rådsmøde; Generalforsamlingen i oktober 2014 bliver udvidet med et rådsmøde med fokus på lokal mission i Danmark

Fra Landsstyrelsens (LS) møde den 21.-22. februar i Hillerød

Ved generalsekretær Jens Ole Christensen.

Mediearbejde

Flere punkter på dagsorden handlede om mediearbejde. Der var besøg af Budskabets redaktør Ole Solgaard, hvor vi drøftede bladets situation. Vi glæder os over en langsom og konstant stigning i abonnentstallet. Snittet mellem omtale og tiltale – undervisning og forkyndelse – i artiklerne blev drøftet. Ligeledes spændingen mellem nuancer og tydelighed.

Det blev også besluttet at igangsætte en proces med henblik på, hvordan LM's kommunikation skal udvikle sig de kommende år. Kommunikationsteamet har fremlagt et forslag til et forløb, som indebærer en brugerundersøgelse af alle vores nyhedsplatforme. Der lægges også op til en drøftelse på GF – eventuelt rådsmødet – til efteråret.

Musik

LS havde besøg af Lars Frederiksen og Claus Aaskov fra musikbestyrelsen. Drøftelsen handlede dels om de økonomiske rammer for musikudgivelser og dels om, hvilke musikere vi bruger ved koncerter i LM. Vi er indstillet på stadig at sende cd'er på markedet, samtidig med at vi forsøger os frem med diverse platforme på nettet. Hvis vi ikke gør dette arbejde, så bliver der et stort hul, hvor "tilfældige" musikere på nettet styrer udviklingen. Der er for tiden sat 40.000 kroner af årligt til musikudgivelser, måske skal der i højere grad tænkes i en slags garantifond under udgivelser.

Det blev drøftet, om der også er brug for at give nogle pejlemærker for at hjælpe folk med at skelne mellem godt og mindre godt i det store internationale musikmarked på nettet.

Når det handler om koncerter, er der enighed om, at koncertvirksomhed ikke er en stor del af LM's liv og heller ikke bør være det. Vi vil være opmærksomme på den teologi, der formidles, og samtidig give stor frihed til forskellige formmæssige udtryk.

Genbrugsarbejdet

LS havde en drøftelse af genbrugsarbejdets fremtidige udvikling med besøg af genbrugskonsulent Gert Svendsen. Arbejdet har udviklet sig til at blive et betydeligt aktiv for LM's økonomi – i 2013 beløber det sig til godt 2,1 millioner kroner til landskassen.

Spørgsmålet om oprettelse af nye butikker, og hvilken indsats det vil kræve fra centralt hold i LM, blev også drøftet.

Formandens afgang

Jens Peter Rejkjær er fratrukket som landsformand, fordi han er på vej over i en stilling som generalsekretær i BDM. LS udtalte stor taknemmelighed for en lang periode som LS'er og mere end syv år som formand. Jens Peter Rejkjær har haft tillidsposter i LM i mere end 30 år, og vi ser frem til fortsat fællesskab i tjenesten i LM.

Som konsekvens af formandsskiftet blev der foretaget nogle ændringer i LS:

Henrik P. Jensen fungerer som formand frem til GF i oktober. Næstformandsposten er ubesat.

Karl Haahr er valgt som ny formand for økonomiudvalget efter Jens Peter Rejkjær for en toårig periode.

Christian Nissen bliver ordstyrer ved LS-møder i Henrik P. Jensens sted i turnus med Karl Haahr og Asger Mogensen.

Der vil også blive fundet en ny LS'er som kontakt til LMBU i stedet for Henrik P. Jensen.

Soma Biblia fusion

Der blev aflagt beretning fra fusionsforhandlingerne mellem SB og norske Scripture Mission. LS godkendte forhandlingsresultatet og drøftede en række spørgsmål i forbindelse med implementeringen, herunder spørgsmål om medlemmer til SB's bestyrelse. LS's medlem i bestyrelsen bliver Christian Nissen.

Generalforsamling og rådsmøde

Generalforsamlingen oktober 2014 vil blive udvidet med et rådsmøde, i lighed med det vi gjorde i 2006 og 2008, med fokus på lokal mission i Danmark. Til rådsmødet vil der blive inviteret én repræsentant fra hver kreds/frimenighed. På denne måde vil vi hjælpe hinanden til yderligere at sætte handling bag ordene fra GF sidste år om "mere fokus på mission".

Næste LS-møde bliver den 23.-24. maj i Hillerød.

essens;

Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ... gammel

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

"Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ung", skrev Paulus engang mellem år 60 og 68, "men vær et forbillede for de troende i tale, i færd, i kærlighed, i troskab, i ren-

hed" (1 Tim 4,12).

Jeg har en mistanke om, at i dag ville brodden i hans ord have været modsat. For han levede i et samfund, hvor høj alder og erfaring havde status.

Vi lever i et samfund, der dyrker det unge, fitte og innovative. Det ses måske ikke bedst, når nogle roser folk på min alder: "Han er ung indeni ...", eller "hun ser nu yngre ud ..."

To LM'ere – singler i 30'erne – har uafhængig af hinanden brugt omtrent samme formulering over for

mig: "I min LM-forsamling er ledernes succeskriterium mange børnefamilier."

En anden variant af samme fænomen og en illustration af, at aldersdiskrimination kan gå mange veje og veksle fra tid til tid.

Midt i de tanker har jeg været på besøg i Helsingør LM. En lille kreds – maksimalt 30-40 stykker – og få unge. Endnu færre børnefamilier.

Men jeg kender få LM-forsamlinger, hvor der er procentvis så mange nye troende, næsten-troende

og nysgerrige. Og det sætter en duft af menneskelig variation og åbenhed i hele atmosfæren. Og der var en varme og et nærvær i menighedsbønnen, som gjorde indtryk på mig.

For mig en illustration af, at evangeliserende livsstil og menneskelig åbenhed ikke er aldersbundne fænomener. Og ikke nødvendigvis vokser med forsamlingens størrelse. De springer fra dybere kilder.

Det er rigtigt, at mange unge og børn gør sandsynligheden for forsamlingens

langtidsholdbarhed større. Eller rettere:

Det var erfaringen i et mere stillestående samfund, hvor menneskers livskurs blev lagt fast i alderen mellem 15 og 25.

Sådan er det bare ikke mere. Det er også en af de positive erfaringer fra Helsingør: Det er folk langt over den alder, hvor missionsfolks traditionelle grønspættebog siger, at omvendelser finder sted, der opsøger menigheden og Kristus.

Og vi driver for øvrigt ikke

bare LM-forsamlinger, for at menigheden skal overleve ved generationsskifte; men fordi der udenfor færdes mennesker, som Gud elsker så højt, at Jesus ofrede sit liv for dem.

De T&M-læsere, der bruger LM-bedelister, ved, at torsdagens bedeemne handler om, at der i alle LM-forsamlinger må komme mindst én ny til tro i 2014.

Lad os sammen bede om det under. Og – uanset alder – stille os til rådighed for, at Gud vil gøre det gennem os.

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15).

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390.

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sek.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Artikler i Tro & Mission kan også anvendes på LM's hjemmesider

Pris
Danmark: 390 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 490 kr. pr. år.
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PbSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 4. marts 2014.

Fritidsjournalister
Bornholm

Helmer Olsen
T 23 44 59 73
E helmer.olsen@hotmail.com
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk

Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Bente Madsen; Når vi læser Bibelen sammen med mødre i legestuerne, giver det også nye vinkler på teksterne til os, der er vant til at læse i Bibelen

Bibellæsning i legestue

Mødre i legestuerne i Silkeborg tog gladeligt imod udfordring til at læse i Bibelen på Hverdagsdansk

AF KAJA LAUTERBACH

Nogle af mødrene til børn i legestuerne i LM Huset i Silkeborg er begyndt at læse i Bibelen på hverdagsdansk.

Det kommer sig af, at første gang efter nytår fortalte en medarbejder fortalte dem om stjernen, der ledte de vise mænd til Betlehem. Hun fortalte, at i dag er det Bibelen, der leder mennesker til Jesus.

"Jeg fortalte om Bibellæsning 2014 og spurgte, om vi som legestue ikke også skulle være med. Svaret var faktisk meget tydeligt: ja," siger Bente Madsen, der er

leder af legestuerne.

Spørgsmål over kaffen Bente Madsen fortæller, at de har lavet en læseplan, som mødrene med et smil på læben kalder lektier.

"Vi har lagt læseplanen på vores Facebookgruppe, og her kan man også skrive sammen samt stille spørgsmål," fortæller hun.

"Der bliver også stillet spørgsmål over kaffen i legestuerne, hvor vi flere gange lige har vendt noget fra deres såkaldte lektier."

En mor siger: "Så stiller vi jo nok nogle anderledes spørgsmål end jer, der er vant til at læse i Bibelen."

Bente Madsen peger på, at det at læse sammen også giver nye vinkler på teksterne til dem, der er vant til at læse i Bibelen.

Mødre og børn leger og synger i en af legestuerne i Kirken ved Søerne i Silkeborg.

Forstærkning til Jinka

LM har lavet en aftale med Margit Dahl Sørensen om at rejse til Etiopien den 28. februar og være der i godt to en halv måned for at aflaste med praktiske og administrative ting.

Margit Dahl Sørensen var missionær i Jinka fra 2000-2006 og igen fra 2008 til 2010.

kl

50.000 kroner til Soma Biblia

Hillerød Provsti har indsamlet i alt 50.563,50 kroner til Soma Biblia i 2013. Hillerød Provsti omfatter sognekirkerne i Allerød og Hillerød kommune, og de har samlet ind til Soma Biblia som kirkens ydremissions-indsamlingsprojekt.

Hvert provsti i Den danske Folkekirke vælger hvert år et ym-projekt, som de samler ind til, forklarer Arne Puggaard fra Allerød. Hans kone, Kamma, sidder med i det udvalg, der udvælger projektet, og hun ville gerne have samlet ind til LM's internationale mission. Derfor lavede ægteparret en projektbeskrivelse om litteraturarbejdet Soma Biblia. Dette arbejde var også startskuddet til projektet *Soma Biblias Venner*, fortæller de.

Da et indsamlingprojekt i et provsti altid løber fra april til april, er der endnu nogle uger tilbage af indsamlingsperioden, så Arne Puggaard forventer at kunne sende flere penge til Soma Biblia.

Arne Puggaard opfordrer til, at man kontakter sin lokale kirke eller menighed om at støtte Soma Biblias litteraturmission på samme måde. Man kan læse mere om Soma Biblia og få informationsmateriale, brochurer, flyers og billeder på www.somabiblia.dk.

kl

Det nytter at bede

Bente Roager glæder sig over, at sangen *Der er magt i de foldede hænder* er med i den nye sangbog

AF BENTE ROAGER

Den 7. marts udkommer den fælles sangbog for LM, IM, ELM og KFS.

Sangen *Der er magt i de foldede hænder* af Trygve Bjerkheim er en sang, som indimellem er dukket op i min bevidsthed, og som nu er med i vores nye sangbog.

Det nytter faktisk at bede. Du må bede om alting, småt som stort, når livet går dig imod eller gør dig glad. Ja, du må i din dagligdag snakke med Gud om alle ting.

Sangen er skrevet over et vers fra Joh 16,23, hvor Jesus opfordrer os til at bede.

Bente Roager er organist ved Sdr. Felding og Troldhede Kirker og medlem af redaktionen for den nye fælles sangbog *Sange og Salmer*.

Der står sådan: "Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det".

Det er stærke ord, som vi må tage til os. Vi må bede helt konkret, og så er løftet fra Jesus til os, at han vil

give os det.

Hvor kan det så være svært, når svaret ikke kommer på den måde, jeg havde forventet, eller først efter mange år, eller for os at se helt udebliver.

For nylig læste jeg et citat af Judah Smith: "Jeg tror, at de fleste gange giver Gud os ikke svar på vores spørgsmål. Han giver os sig selv i stedet, hvilket naturligvis er svaret".

Jesus giver os sig selv – det er svaret – det skal jeg lære at hvile i og takke for.

En god sang i den nye sangbog

Nu er *Sange og Salmer*, som bliver den nye fælles sangbog for LM, IM, ELM og KFS, klar.

Bente Roager Knudsen skriver her om en sang, som hun glæder sig over at finde i sangbogen.

Læs mere på www.sangeogsalmer.dk

FIND SANGEN
I DEN NYE FÆLLES SANGBOG

sange og salmer

1. Der er magt i de foldede hænder, i sig selv er de svage og små; men mod almægtens Gud du dem vender, han har lovet, at svar skal du få.

Der er svar undervejs, engle kommer med bud, om det tøver, det frem dog skal nå. For det lover jo løfternes trofaste Gud: Kald på mig, og du hjælpen skal få.

2. Du som ber for dit barn, dine kære, er i forbøn fra år og til år. Om du tålmodets lektie må lære, engang svaret fra Himlen du får.

3. Der er magt i de foldede hænder, når du beder i Frelserens navn. Og engang, når du livsløbet ender, vil du se, det var altid til gavn.

Tekst: Trygve A. Bjerkheim 1955
Melodi: Øivind Tønnesen 1955
Trykt med tilladelse

Maria er bruger på Det Gode Håb; Jeg tror på Jesus og stoler på ham. Hver dag læser jeg i Bibelen på polsk, og Jesus hjælper mig, når det ser mest sort ud

Et glimt af håb

Både unge og ældre finder fællesskab, hjælp og omsorg på kristent værested i Horsens

Anna Marie Sindberg ved indgangen til Det Gode Håb.

FOTO: OLE SOLGAARD

Frivillige hjælpere efterlyses

"Der er stort behov for flere frivillige medarbejdere, hvis det her skal køre videre."

Sådan fortæller 62-årige Anna Maria Sindberg. Hun har i snart 14 år været medarbejder på værestedet *Det Gode Håb*, som er oprettet af LM's Østjyllands Afdeling. Bortset fra et par stykker, der hjælper af og til, er hun oftest den eneste medarbejder på stedet.

Til maj har hun i seks år været halvtidsansat som daglig leder. Om der fremover også er en ansat leder, er endnu ikke afklaret.

Det Gode Håb er rammen om en diakonal indsats i Horsens. Størstedelen af Anna Marie Sindbergs tid bruges dog uden for huset, ikke mindst når hun besøger brugerne eller ledsager dem til diverse offentlige instanser, for eksempel til fagodretten, alkoholcentret eller skadestuen. I december måned havde hun kontakt med 20 brugere på forskellige måder.

Behov, muligheder og opgaver er der nok af Anna Marie Sindberg håber meget, at nogle vil få syn for at gå ind i en opgave som frivillig medarbejder. Det er hende magtpåliggende, at der kommer flere hænder, der er villige til at række ud med hjælp i Horsens.

De vigtigste forudsætninger som frivillig medarbejder er, at man er kristen, og at man har en vis tålmodighed. Brugere er ikke altid nemme at hjælpe, og de kan have svært ved at holde aftaler.

Som frivillig medarbejder skal man have øje for

dem, der er svage, og man skal ikke selv have alt for store uløste problemer. Opgaven består i at hjælpe med de behov og problemer, som de konkrete brugere står med, og samtidig handler det om at benytte anledningen til at fortælle om Jesus.

Derudover kan der også bruges frivillige til praktiske ting som regnskab og rengøring af værestedet. Når der er åbent i værestedet, vil det være en stor fordel at være to medarbejdere i stedet for én, forklarer den tidligere hjemmesygeplejerske.

Bemandingen i fremtiden er uafklaret Det vides endnu ikke, om der fremover er økonomisk basis for at have en ansat leder af værestedet.

"En ansat leder udgør en stor del af LM Østjyllands fælles budget. Afdelingsstyrelsen vil derfor spørge afdelingsmødet, om man ønsker stillingen opretholdt og fuldt finansieret af Østjyllands afdeling," fortæller afdelingsformand Tomas Hansen.

"Hvis afdelingsmødet den 7. marts eventuelt stemmer nej til det, er det efterfølgende op til afdelingsstyrelsen – sammen med *Det Gode Håb's* bestyrelse og LM-kredsen i Horsens – at finde en model for den fremtidige drift," uddyber han.

Men uanset fremtids-scenariet er der behov for frivillige medarbejdere.

"Er der mon nogen, der er villige til at tage opgaven op?" spørger Anna Marie Sindberg. os

Anna Marie Sindberg og en gruppe brugere ved kaffebordet på værestedet *Det Gode Håb*.

FOTO: OLE SOLGAARD

AF OLE SOLGAARD

Den kolde regn pisker mod ruderne. Stearinlysene bliver tændt, og de smurte ostemadder sættes på bordet. De første brugere bevæger sig hjemmefra ind ad døren til LM's værested *Det Gode Håb* i Horsens, hvor der er åbent to eftermiddage om ugen.

Får ro i sindet

Freddy og Maria er de første på pletten, den dag *Tro & Mission* er på besøg. Maria, der er polak og katolik, har boet i Horsens i 20 år. Hun kæmper med alkoholproblemer, men siger, at hun

får sådan en ro i sindet, når hun kommer i *Det Gode Håb*, blandt andet fordi man dér hører om Jesus.

"Jeg tror på ham og stoler på ham. Hver dag læser jeg i Bibelen på polsk, og Jesus hjælper mig, når det ser mest sort ud," fortæller hun.

En ung mand kommer ind og lægger sin rygsæk, inden han smutter videre i et andet ærinde.

Lidt senere dukker en 85-årig kvinde op, og hun er ikke mundlam. Hun blev frelst som helt ung, fortæller hun, og har siden været med i en frikirke, men har på det seneste fundet god hjælp og omsorg i *Det Gode Håb*.

"Gud hører virkelig bøn. Jeg har bedt for min familie i mange år. Og nu har min søster lige skiftet ugebladene ud med Bibelen. Hun kom til tro her i efteråret. Det er så fantastisk," kommer det spontant fra hende.

Andægtig lytten

Stamgæsten Jørgen kommer også. Han er næsten døv, men ved hjælp af de andres velvilje og mimik bliver han involveret i samtalen. Anna Marie Sindberg, der er leder af værestedet, finder derfor en speciel mikrofon, da hun vil til at holde dagens andagt.

Hun læser et stykke fra

andagtsbogen *Ét er nødvendigt* og supplerer med et par bemærkninger, forklaringer og spørgsmål undervejs, mens brugerne lytter opmærksomt og supplerer med egne tanker.

Inden jeg forlader stedet, kigger en lokal IMU'er (Indre Missions Unge) ind. Han vil gerne have værestedslederen til at formidle en kontakt til en af brugerne teenagebørn, som han tænker, kunne have glæde af at være med til et fodboldarrangement i weekenden.

Jeg takker for kaffen og forlader det lune lokale for at begive mig ud i den stride modvind.

Hverdagshjælp er også gudstjeneste

"Selv en lille praktisk ting, du gør for din næste, kan være en hilsen fra Jesus og måske være med til at bryde isen i vedkommendes hjerte."

Det siger Anna Marie Sindberg, der gerne vil op-

muntre kristne til at tjene Gud i hverdagen ved at hjælpe mennesker, der trænger til det.

"Det kan godt være, at vores hjælp bliver afvist, eller at vores motiver bliver draget i tvivl, og at det i det

hele taget ikke ser ud af noget. Men når vi har Jesus som frelser og herre, så er de små ting, vi gør, også en gudstjeneste."

"Den medmenneskelige hjælp har i sig selv stor værdi. Det er ikke bare et

påskud for at fortælle evangeliet. Jesus har påbudt os at hjælpe. Og jeg er overbevist om, at mennesker også ser Jesus gennem det, vi gør. Så er det op til Helligånden at skabe tro. os

Læs mere side 15.

Peter Leif M. Hansen; Vi ville også glæde os, hvis vore opfordring kan få nogle til at flytte til andre steder med få kristne som Viborg, Horsens eller Holbæk

På opdagelse i Bibelens mysterier

På Fynslejr nød børn og unge at lave aktiviteter sammen på tværs af alder

AF ULLA JACOBSEN
FRITIDSJOURNALIST

"Jeg er træt og fuld af energi", siger Annette Winther ved afslutningen af fynslejren den 7.-9. februar.

Hun var en af de 18 ledere, der sammen med 54 børn, juniorer og teenagere fra Fyn brugte weekenden på at finde mysterier. Lejren blev holdt på Skovgården ved Røjle på Nordvestfyn.

Annette Winther har været leder i fem af de 14 år, lejren er blevet afholdt, og hun og hendes mand har alle deres fem børn på 8, 8, 12, 14 og 16 år med.

Stor aldersspredning

På spørgsmålet om, hvordan det kan lade sig gøre, at deltagere med så stor alders-

Lejrleder Annette Winther havde skrevet en sang til Mysterielejren, som børnegruppen sang.

spredning kan få udbytte af at være sammen på lejr, siger Annette Winther:

"Giv dem plads, hver aldersgruppe for sig, men

også mulighed for at være sammen på tværs af alder. Begge dele nyder de meget."

Ved bibeltimerne var de delt op i børne-, junior- og

teengruppe, ved sangtimer og løb var de sammen på tværs af alder.

Børnegruppen fandt ud af, at et af Bibelens "mysterier"

er, at Jesus stod op fra graven: *Han lever.*

Sandra Cecilie Schmidt på otte år var med i børnegruppen og med på lejren for

første gang.

"Jeg tog med, fordi min veninde Kristin skulle med og flere fra min 2. klasse på Kratholmskolen skulle også med," siger hun.

"Vi har lavet skildpadder, og vores leder Jeppe (Munk) siger, at den er på vej til Himlen, selv om det går meget langsomt," siger Sandra og Kristin.

Overbevist ud fra Bibelen

Teengruppen havde været detektiver og fundet "Det forsvundne lig" ud fra fire detektivopgaver: Gernings- og dødspunktet, vidnerne og gravlæggelsesvidnerne og konkluderede: *Vi tror, Jesus lever* – med god grund. De var blevet overbevist ud fra de ord, de havde fundet i Bibelen.

En af de fire, der fremlagde teengruppens observationer, Helene Roager på 15 år siger, at da hun så det spændende og anderledes program, tænkte hun: Lad mig prøve at tage med.

FOTO: ULLA JACOBSEN

Man kan bo andre steder end i Aarhus

Der er brug for unge kristne uden for storbyerne

AF KAJA LAUTERBACH

I november 2013 var LMH's elevkor på besøg i RandersKirken for at synge for og med menigheden. Samtidig fik de en udfordring med hjem fra den lille menighed.

"Vi tænkte, at vi også gerne ville give dem noget," siger frimenighedens præst Peter Leif M. Hansen, og derfor udfordrede de LMH-eleverne til at tænke sig lidt om, før de per automatik flytter til Aarhus eller København efter LMH.

"Mange steder er LM-forsamlingen ikke vildt stor og vil have stor glæde af, at der kom unge til - både for LM og for byens skyld," siger Peter Leif M. Hansen.

Han er godt klar over, at unge, der bosætter sig i Randers frem for Aarhus, går glip af storbyen og får

"RandersKirken vil gerne tiltrække flere unge," siger Peter Leif M. Hansen.

lidt længere til de store venneflokkede. Til gengæld slipper de for at skulle bo i en 70'er betonklods, og priserne er så meget lavere, at et pendlerkort hurtigt er tjent hjem.

Tiltrække og give
RandersKirken har oprettet en volontørstilling med en

beskeden løn. Hovedformålet med den er at sende et signal til unge om, at kirken gerne både vil tiltrække dem og give noget.

"Det vil være fantastisk, hvis der kom en håndfuld unge, men vi vil også glæde os, hvis vores opfordring kan få nogle til at flytte til andre steder med få kristne som Viborg, Horsens eller Holbæk," siger Peter Leif M. Hansen.

Han fortæller, at de fik meget positiv respons både direkte og indirekte fra LMH-eleverne.

En af eleverne, Hans Houmaa A. Jørgensen, tænkte, at var noget for ham, men skubbede tanken fra sig, da han regnede med at skulle rejse ud i international mission.

Inden han rejser ud, skal han imidlertid have en uddannelse, og efter at have

bedt meget over sagen, forventer han nu at tage en uddannelse til lærer på seminariet i Randers - og gå ind i opgaverne i RandersKirken.

Se det som en opgave

Det er ikke kun Peter Leif M. Hansen, der gerne vil have unge til at bo andre steder end i Aarhus og København. LMU-konsulent Nikolai Kaarsholm synes personligt, at det ville være fantastisk, hvis unge kristne kunne se det som en opgave at bosætte sig i et mere tyndt befolkede område af Danmark kirkeligt set.

Lige nu løber de to store universitetsbyer - Aarhus og København - lige meget med de unge. Nikolai Kaarsholm understreger, at der ikke er noget galt i at bo tæt på sit uddannelsessted, men tilføjer, at nogle måske kunne gøre noget andet.

Nikolai Kaarsholm er fuldt klar over, at de kristne studerende også har en vigtig opgave på studiestederne, men siger, at de så måske kunne overveje at flytte til et sted, hvor der ikke er så mange kristne, når de er færdiguddannede.

Missionær i Danmark

Nikolai Kaarsholm er LMU-konsulent. Han fortæller, at de har snakket lidt løst i konsulent-gruppen om, at LMU måske kunne opfordre nogle unge, der er samme sted i livet, til i fællesskab at flytte ud og forsøge at starte et kristent fællesskab.

"Vi tænker ikke nødvendigvis menighedsplantning. Man kunne forestille sig, at LMU kunne give support og vejledning og måske økonomisk støtte med en målsætning om, at der er om nogle år skulle være nye kristne

Kristne i Danmark skal tænke sig selv som missionærer, mener Nikolai Kaarsholm.

fællesskaber," siger han.

"Vi må konstatere, at Danmark bliver mere og mere sekulariseret. Der er brug for en mentalitetsændring blandt kristne, så vi tænker om os selv som missionærer," siger han.

"Der skal et nyt fokus på en af LM's kerneværdier her i Danmark: Tydelig mission."

rosenius;

Finn Aa. Rønne; Rosenius forkynder et betingelsesløst evangelium og understreger samtidig betydningen af, at man har erfaret en levende tro, der medfører et nyt liv

Deltagere:

Vi fik noget at reflektere over

Brug for klart fokus på det, som Jesus har gjort

20-årige Frederik Hauge fortæller, at han begyndte at læse Rosenius' skrifter for et års tid siden.

"Det var stærk læsning, og det gav mig en større frelsesvished og erkendelse af, at Jesus virkelig elsker mig," fortæller han.

I de kristne ungdomsfællesskaber, han har været med i, har han af og til savnet lidt roseniansk forkyndelse med klart fokus på det, Jesus har gjort, og med et klart kald til omvendelse.

"I dag er der meget fokus på discipelskab og apologetik og ikke så meget på, hvad Jesus har gjort for os," siger han.

Jesus-fokus motiverer til mission

Peder Østergaard Jensen, der er landssekretær i ELM, mener, det er vigtigt at kende noget til de historiske rødder, fordi der deri er en rig arv, som også har stor betydning i dag.

"Jeg oplever, at mange i dag har et ret dennesidigt fokus. Spørgsmålet om frelse og fortabelse står ikke så stærkt. Man er meget optaget

af, om vi nu er gode nok til at være menighed, og om vi nu driver nok mission. Det kan blive et slaveri for os, når vi så oplever, at vi ikke er i stand til at være de kristne, vi burde være. Jesus-fokus sætter derimod fri af slaveriet og motiverer til mission," siger han.

Vi kan ikke undvære den rosenianske forkyndelse

"Kirkehistorien kan for mig som forkynder være en stor hjælp til at analysere, om jeg selv for eksempel er blevet for pietistisk eller for lidt pietistisk i min forkyndelse," siger Leif Bach Kofod, der er opvokset i ELM og har været prædikant i LM i mange år.

"Vi kan ikke undvære den rosenianske forkyndelse. Ikke mindst er det vigtigt for alle prædikanter, at vi genoplades med sund roseniansk forkyndelse, så vi ikke forkludrer lov og evangelium. Ellers risikerer vi, at vores forkyndelse bliver sådan lidt tyndbetnet, amerikansk eller pseudofrom."

Derfor mener han også, det er en stor fejl, at der ikke længere kan købes litteratur af Rosenius på dansk. Så det opfordrer han kraftigt forlagene til at gøre noget ved.

Rosenius talte også om vækst i det kristne liv

LM's generalsekretær Jens Ole Christensen tog også meget beriget hjem fra konferencen.

"Den kirkehistoriske refleksion har betydning, fordi den viser, at man også dengang stod i uklare situationer, hvor man måtte træffe nogle valg, som vi kan lære af i dag," siger han.

Jens Ole Christensen fik også styrket sin fornemmelse af, at Rosenius reelt talte mere om vækst i det kristne liv, end han har ry for.

"Måske ligger der netop i vores rosenianske arv nogle resurser, som kan hjælpe os til et afbalanceret møde med nutidens udfordringer fra for eksempel Dansk Oase i talen om discipelskab. Rosenius var ikke så ensidig, som han af og til fremstilles i dag," tænker han. os

Rosenius under lup

Kirkehistorisk konference søgte vejen mellem det loviske og det hyper-evangeliske

60 mennesker deltog i konferencen om Rosenius på Hedemølle Efterskole.

AF OLE SOLGAARD

Rosenius placerede sig midt på vejen imellem det, som Finn Aa. Rønne kaldte "en lovisk pietisme" og "en hyper-evangelisk herrnhutisme".

Det blev sagt på en usædvalig kirkehistorisk konference om *Nyevangelismen i Danmark*, som Hedemølle Efterskole lagde rammer til den 14.-16. februar, hvor omkring 60 personer deltog.

"Nyevangelisme er en teknisk betegnelse for den vækkelse, der udsprang i Sverige med udgangspunkt i Carl Oluf Rosenius," forklarede landssekretær i Evangelisk Luthersk Mission (ELM) Peder Østergaard Jensen i sin indledning.

Rosenius undgik ensidigheden

Mens en stor del af konferencen forholdt sig til det rent kirkehistoriske, gik det første foredrag mere på det indholdsmæssige i strømmingen.

Finn Aa. Rønne, der er lektor på Dansk Bibel-Institut (DBI), påpegede her, at Rosenius var inspireret fra flere kilder, først og fremmest Luther, men også pietisme, herrnhutisme (strømning fra Brødremenigheden i Herrnhut, red.), metodisme og reformert kristendom.

"Pietismen har helt fra begyndelsen været kendetegnet af en vægtlægning på den personlige omvendelse, på livet i efterfølgelse og den erfaringsmæssige side af kristendommen. I herrnhutismen blev evangeliet om Kristi korsdød sat i centrum for forkyndelsen. Som reaktion på pietismens subjektive orientering har man altså vist væk fra mennesket og i stedet fremhævet de objektive realiteter," forklarede han.

Ifølge Finn Aa. Rønne stod Rosenius i spændingen imellem disse to retninger, hvis hovedmotiver han tilsluttede sig. I forskellige debatter i samtiden gik han i rette med begge fløje, når de blev for

ensidige i deres betoning.

"Over for mennesker, der er kørt fast i pietismens søgen efter den rette sjæls-tilstand og nådens virkninger, forkynder Rosenius et betingelsesløst evangelium. Samtidig understreger han også betydningen af, at man har erfaret en levende tro, der medfører en forvandling og et nyt liv."

Frigørende og ransagende

Derefter påviste Finn Aa. Rønne, at den nyevangelisme, der udbredtes i kølvandet på Rosenius' skrifter, fik forskellige nedslag forskellige steder. Nogle steder med ret pietistisk præg, for eksempel i Norge. Andre steder med udpræget herrnhutisk farve.

Han nævnte eksempelvis, at Christian Møllers (LM's stifter) forkyndelse kunne ses som en herrnhutisk reaktion på en pietistisk forkyndelse, hvor han betonedede den ubetingede nåde. Og da Møller senere begyndte at

lægge vægt på formaningerne til et helligt liv, kom der hos nogle en herrnhutisk reaktion, som førte til dannelsen af ELM.

Rosenius fastholdt i sin forkyndelse både den frigørende og objektive dimension og den ransagende og subjektive dimension, konkluderede Finn Aa. Rønne.

Kvalificerede historiske foredrag

Også Ebbe Kaas, Flemming Kofod-Svendsen, Kurt Larsen, Peter E. Nissen og Jens Jensen havde på egen hånd rodet i de historiske arkiver.

Ifølge flere deltagere kunne de på yderst kvalificeret vis fremlægge en række historiske iagttagelser om nyevangelismens betydning i Danmark, hvoraf flere elementer hidtil ikke har været alment kendt.

ELM og DBI stod bag konferencen, fordi de gerne ville udbrede kendskabet til denne strømning, der har haft stor indflydelse i Danmark, ikke mindst i LM og ELM.

kirke;

Kurt Christensen; Der har ikke været nogen principielle grunde til, at MF har afvist forespørgslen fra DBI

MF sagde nej til DBI

Ville ikke lukke andre ind i ejerkredsen af det nye Center for Apologetik

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Menighedsfakultetet sagde nej, da lærerstaben på Dansk Bibel-Institut sidste efterår foreslog, at DBI og KFS blev medejere af det Center for Apologetik (trosforsvar, red.) som Menighedsfakultetet netop har oprettet. Det skriver DBI-rector Børge Haahr Andersen i en redegørelse, som kan læses på side 13 i denne avis.

Der var flere gode grunde til, at det ønske blev afvist af MF, oplyser MF-professor Kurt Christensen, der er leder af centret.

Først og fremmest var man bange for, at flere ejerorganisationer ville gøre centret til en u håndterlig størrelse.

"Det ville blive for kompliceret med tre bestyrelser til at bestemme. Det fremgår jo også af, at Børge Haahr Andersen i sin redegørelse siger, at DBI ville have brug for et par år til at gennemdrøfte både muligheder og

"Vi havde gerne set, at centret var blevet forankret i både MF, DBI og KFS," siger rektor Børge Haahr Andersen, DBI.

faldgrupper," oplyser Kurt Christensen.

Derudover vurderede man også på MF, at et center, der ville være tungt ejet af tre lutherske organisationer, ville have sværere ved at samarbejde med frikirkerne og katolikkerne.

"Så ville de måske også lave hver deres center. Ved at lade MF være ene-ejer af centret håber vi, at vi kan

"Det ville blive for kompliceret med tre bestyrelser til at bestemme," vurderer professor Kurt Christensen, MF.

samle alle gode kræfter, og det er en fordel. Udfordringerne er jo fælles," siger centerlederen.

Han understreger, at der ikke har været nogen principielle grunde til at afvise forespørgslen fra DBI.

Ønsker stærkere luthersk forankring
DBI-rector Børge Haahr Andersen ærgres sig dog over,

at MF er gået solo med sagen, og mener, at det kun er "den næstbedste løsning".

"Jeg er glad for, at MF vil prioritere et seriøst teologisk arbejde med emnet trosforsvar ved at oprette et center for apologetik. Men vi havde gerne set, at centret var blevet forankret i MF, DBI og KFS med mulighed for at inddrage gode kræfter fra den evangelikale familie i ind- og udland," siger han.

Et fælles ejerskab ville ifølge Børge Haahr Andersen have gjort det lettere for DBI at prioritere arbejdet med trosforsvar, fordi det så kunne ske i forlængelse af det arbejde, man allerede gør på området.

Han mener også, at det ville være en styrkelse af centret, hvis det samlede de erfaringer, der allerede er gjort i de tre bevægelser de sidste årtier.

"Og endelig mener jeg, at det ville styrke centrets lutherske forankring," siger Børge Haahr Andersen.

Ny forening stævner ministre for lov om kirkelige homovielser

Johnny Noer og Moses Hansen er initiativtagere bag foreningen "Med grundlov skal land bygges"

50 danskere fra foreningen "Med grundlov skal land bygges" har stævnet tre ministre for overtrædelse af grundloven. Baggrunden er indførelsen af loven om kirkelige vielser af homoseksuelle fra sidste forår.

"Ved indførelsen af denne lov blev en vederstyggelighed lukket ind i Guds kirke – og den danske grundlov blev brudt," skriver initiativtagerne Johnny Noer og Moses Hansen på foreningens hjemmeside.

Stævningen bygger på grundlovens § 4, der siger, at "den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten." Sagsøgerne mener, at de danske po-

litikere med vedtagelsen af loven har brudt denne paragraf, fordi loven er i modstrid med folkekirkens grundlag: Bibelen og bekendelsesskrifterne.

Stævningen er udtaget mod statsminister Helle Thorning-Schmidt, daværende social og integrationsminister Karen Hækkerup samt daværende ligestillings- og kirkeminister Manu Sareen.

Vigtigt at sagen rejses
I første omgang skal Københavns Byret tage stilling til, om sagen overhovedet vil blive rejst ved Østre Landsret, som der lægges op til. Byretten har mulighed for helt at afvise sagen.

LM-prædikant Sven Aage Paulsen fra Brændstrup er med i bestyrelsen for foreningen. Han synes, det er vigtigt, at sagen rejses, selv om det ikke er sikkert, at den blive antaget.

"Vores kampagne er ikke mod de homoseksuelle, men vi ønsker at tage Bibelen alvorligt, og den har stærke advarsler mod homoseksuel praksis. Jeg ser indførelsen af loven om kirkelige vielser af homoseksuelle som et endetidstegn," siger han til *Tro & Mission*.

De 150 medlemmer af foreningen "Med grundlov skal land bygges" kommer hovedsageligt fra frikirkelige sammenhænge. Sven Aage Paulsen er "en smule skuffet"

Sven Aage Paulsen ser indførelsen af loven om kirkelige vielser af homoseksuelle som et endetidstegn.

fet" over, at der indtil videre er så få medlemmer af foreningen.

"Det er, som om folk bare kigger ned i gulvet og lukker øjnene for denne sag," siger han. brs

Ny generalsekretær i DEM

Frede Ruby Østergaard tiltræder som ny generalsekretær i Dansk Ethioper Mission fra den 1. maj 2014.

"Jeg brænder for, at vi som kirke og kristne møder andre mennesker med to øjne, to ører, en mund og et sæt hænder, og jeg oplever, at det er en brand, som

også lever i Dansk Ethioper Mission," siger Frede Ruby Østergaard.

39-årige Frede Ruby Østergaard, der bor i Hinnerup, blev cand.theol. i 2005 og begyndte umiddelbart efter som ungdomskonsulent i Indre Missions Unge. De sidste fem år har han været generalsekretær og sømandspræst i Sømandsmissionen.

Posten som generalsekretær i Dansk Ethioper Mission har været ledig siden den 1. november 2013, hvor Sune Skarsholm forlod organisationen til en stilling hos Krifa. kl

Kristen organisation afvist

"Der bør være åbenhed om Socialministeriets puljer, så de der bliver valgt fra, også får mulighed for at diskutere de kriterier, de bliver valgt fra på," siger Enhedslistens socialordfører Finn Sørensen. Han bakkes op af Venstres Eyvind Vesselbo, der mener, at ministeriets embedsmænd ikke altid kun tager faglige hensyn, når de fordeler penge fra puljerne.

De to udsagn skyldes, at Socialministeriets embedsmænd hvert år fordeler op til 125 millioner kroner til håndplukkede modtagere og ikke giver andre organisationer mulighed for at søge.

Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT) er blevet valgt fra som modtager af midler fra den 12 millioner kroner store pulje "Civilsamfundet bygger bro" med den begrundelse, at "man overvejer, om KIT kan omfatte flygtninge og indvandrere, der har en anden religiøs baggrund end kristen".

Det viser en aktindsigt, som Politiken har fået.

KIT er en humanitær organisation med integration som formål, og de er frustreret over begrundelsen for afvisningen. Projektkonsulent Hans Henrik Lund minder om, at der er næsten lige så mange kristne som muslimske indvandrere og efterkommer i Danmark.

"Modtagelse af nyankomne flygtninge er et af vores specialer, og vi respekterer alle flygtninge uanset religiøs oprindelse," siger han. kl

Præster ønsker moske

I Haderslev har det vakt opsigt, at 26 præster og menighedsrådsmedlemmer med biskop Marianne Christiansen i spidsen har skrevet et åbent brev til kommunen, hvor de opfordrer politikerne til at give grønt lys for opførelsen af en moské med minaret og kuppel. Det skriver Kristeligt Dagblad.

"Det er beskæmmende for os at opleve, at stærke politiske kræfter i Haderslev modarbejder det muslimske trossamfunds ønsker om at opføre en moské i den udformning, det ønsker," skriver de i brevet.

Flere af de borgerlige politikere i byrådet anklager underskriverne for at blande kristendom og politik sammen, men det afvises af domprovst Kim Eriksen.

"Vi gør det med udgangspunkt i, at vi er engagerede kirkefolk uden at skilte med vores titler. Dermed signalerer vi, at det er som almindelige borgere i Haderslev, vi blander os," siger han.

Sagen minder om en tilsvarende sag i oktober måned. Her gik Københavns domprovst Anders Gadegaard, der også er formand for Danske Kirkers Råd, ind for opførelsen af en stormoské i hovedstaden. brs

hverdag;

Nicoline Haahr Kristensen; Det gav anledning til en god snak om tro, selv om jeg bare havde nævnt det med Bibelen i en bisætning

Mission er at gå på arbejde

Gud skabte arbejdet før syndefaldet

Skal arbejdet bag skrivebordet, foran klassen eller under motorhjelmene bare overstås, så vi kan komme videre til det, der virkelig tæller i livet?

Var det ikke meget mere meningsfuldt at være en-gageret på fuld tid i kristent arbejde?

Men hvad nu, hvis ar-

bejdspladsen er det sted, Gud kalder os til at arbejde ved siden af ham på at genopbygge en brudt verden? Hvis det er det sted, Gud ønsker, vi skal bruge vores talenter og uddannelse til at repræsentere ham?

Det er jo ham, der er vores egentlige "chef". Det er ham, vi tjener, når vi møder

kollegerne, kunderne eller eleverne.

Repræsenterer Gud

Gud skabte arbejdet og gav mennesker opgaver før syndefaldet – hvor alt stadig var godt. For at mennesker skabt i Guds billede kunne afspejle Gud, måtte de arbejde – opbygge verden og

holde den i gang.

Som Guds folk er vi repræsentanter for Gud på jorden. Ikke kun, når vi snakker om Jesus, men i alt, hvad vi gør. Mission er at repræsentere Gud over for en brudt verden – midt i det arbejde, Gud har sat os i.

Katrine Holst Vigilius

MISSION ★
POSSIBLE

Mission Possible betyder: Mission er mulig. Men mener vi det? Eller går vi snarere rundt med en følelse af, at mission i Danmark i dag er en helt umulig ting?

I denne serie vil vi gerne udfordre og opmuntre hinden til at tage små skridt, der bringer de gode nyheder om Jesus tættere på de mennesker, vi møder. For mission er mulig også i dag.

Det er jo Guds mission, vi er med i.

Dele liv og tro

Mine venner skal møde "hele mig".

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Skal man dele evangeliet med andre, må man også være parat til at dele sit liv med dem.

Det siger den 22-årige Nicoline Haahr Kristensen, der på andet år studerer diakoni og socialpædagogik i Århus.

"Det er meget vigtigt for mig, at mine venner møder 'hele mig'. De møder mig på både gode og dårlige dage. Også min sårbarhed. De ved, at jeg godt kan lide at arbejde og spille fodbold, og at jeg elsker Jesus."

På den måde hænger tingene sammen for Nicoline Haahr Kristensen, og hendes tro bliver en naturlig del af hendes liv. Efter en ferie i Portugal fortalte hun nogle af sine klassekammerater, at hun havde nydt livet ved poolen, hørt musik og læst en masse i Bibelen.

"Det kom helt bag på nogle af dem, at jeg havde min bibel med på ferie, og det gav anledning til en god snak om tro, selv om jeg bare havde nævnt det med Bibelen i en bisætning," fortæller hun.

Begynd i det små

Hun er godt klar over, at det for mange er svært at bringe ens kristne liv på bane i samtaler med kolleger og arbejds-kammerater. Men hun opfordrer alligevel til at gå i gang og gøre forsøget.

"Der er da også rigtig mange gange, hvor jeg ikke har grebet det gunstige øjeblik, men nogle gange lykkes det. Gud bruger os, når vi tør give noget af os selv. Og når det sker, får vi mod til at fortsætte."

Og så skal vi acceptere, at vi er forskellige.

"Det er vigtigt at være sig selv. Nogle har ikke så let ved at dele deres liv med mange mennesker, og det er også o.k. Men måske har man én god ven, som man skal koncentrere sig om. Vi må begynde i det små, men også godt udfordre os selv lidt."

Endelig understreger Nicoline Haahr Kristensen, at vi ikke kan skabe tro i menneskers hjerte.

"Det kan kun Gud, men han kan også, og det er en fantastisk opmuntring. Derfor er det også meget vigtigt, at vi beder for vores kolleger og studiekammerater," siger hun.

En advokat kan også tjene Gud

Aksel Holst Nielsens opfattelse af retfærdighed er præget af Bibelen

AF KATRINE VIGILIUS

Kan en advokat tjene Gud ligeså godt som en præst?

"Ja," svarer Aksel Holst Nielsen, der har været advokat i over 40 år.

Retfærdighed er et centralt begreb i hans arbejde. Det er det også i kristendommen.

"Fra et menneskeligt synspunkt, virker det unødvendigt, at Jesus skulle dø på et kors – kunne Gud ikke bare slå en streg over synden?" spørger han retorisk.

"Nej, for retfærdighed udgør selve kernen i frelseshistorien. Der er noget, der er sandt, og der er andet, der er løgn."

Dette princip håndhæver han dagligt i sit arbejde som advokat, hvor han arbejder for ret og retfærdighed blandt alle slags mennesker.

Overraskende spørgsmål

En advokat kommer ud for alle mulige situationer og får med mennesker at gøre både på livets solside og livets skyggeside.

Aksel Holst Nielsen har beskæftiget sig med meget forskelligt – lige fra at skrive testamente for en 96-årig kvinde, stifte aktie- og anpartsselskaber, lave konkursbehandling, tage sig af personskader eller af par, der vil skilles.

Her har han flere gange overrasket ægtefæller ved at stille spørgsmålstejn ved deres ønske.

"Tror I virkelig, det er en god idé? Er problemet så stort, at det ikke kan løses?"

Retfærdighed er et centralt begreb i Aksel Holst Nielsens arbejde som advokat.

Eller tror I, det bliver bedre for jer eller jeres børn at leve hver for sig?"

Spørgsmålene chokerer, fordi han ingen penge tjener på en opgivet skilsmisse.

"Jeg har eksempler på ægtefæller, der kommer og vil skilles, men opgiver det. Og bagefter har fundet melodien."

Holdning bag sagerne

Aksel Holst Nielsen tænker ikke altid på sig selv som "missionær" for Jesus.

"Men jeg tænker nogle gange, at det her er nogle sager, jeg må tage op på grund af de holdninger, jeg har."

Advokaten fra Silkeborg nævner flere sager, som ikke alle andre advokater ville være gået ind i. De omfatter "Fomsgård-sagen", hvor han

kæmpede for en kvindes ret til at udtale sig kritisk over for homoseksuelle, helt som Bibelen gør – også med det almindelige sprog, man nu engang brugte der, hvor hun kom fra.

Eller sagen om fradragsret for selskabers gaver til almennyttige formål, en sag, der satte sig imod et politisk udspil om at afskaffe fradragsret til blandt andet kirkelige organisationer. SKAT's argumentation var, at selskaber ikke kunne give gaver, fordi det var i hovedaktionærens interesse og ikke i selskabets interesse. Sagen blev vundet i højesteret, og i dag har selskaber fradragsret for gaver ligesom personer.

"Sagen har haft enorm betydning for kristne foreninger," fortæller han.

Disse sager ville en "almindelig" advokat formentlig ikke være tilbøjelig til at tage, for som Aksel Holst Nielsen siger:

"Der er ikke økonomi for advokaten i den slags."

Repræsentere Jesus

Det er ikke kun økonomi, der har betydning for, hvordan Aksel Holst Nielsen udfører sit advokatarbejde.

"Jeg har en holdning til, hvad der er rigtigt. Den er skabt af, at jeg tror på Jesus. Jeg siger noget, som andre advokater normalt ikke ville sige."

Aksel Holst Nielsen mener godt, at man kan repræsentere Jesus i arbejdet som advokat.

"Ja da. Det kan man da i alle job. Det er måden, vi gør tingene på."

10 år;

Peter Rask; At deltage i debatter på Facebook er også et godt sted at begynde på at være vidne om Jesus i det offentlige rum. Det er en god måde at få skærpet sine argumenter på

Kan ikke undvære Facebook

Teenagere bruger det sociale medie til at holde kontakt og lave aftaler

AF KAJA LAUTERBACH

Både Anna og David bruger Facebooks chatte-system mere, end de sms'er.

Et digitalt mødested for studerende på det amerikanske universitet Harvard. Det var det formål, Facebook blev dannet til i februar 2004.

Nu 10 år efter er Facebook blevet et verdensomspændende fænomen. Flere end en milliard mennesker har en profil på det sociale medie, og cirka tre millioner af dem er danskere.

Tænker over profil

Josua Christensen, der er master i børne- og ungdomskultur, har netop udgivet bogen *Digital Native*.

Her beskriver han de unge, der er vokset op med sociale medier som natives, det vil sige indfødte, i den digitale verden. Det betyder, at Facebook har stor betydning for de unges identitet.

"Facebook, det er bare noget, man er på. Her vedligeholdes, udbygges og skabes relationer. Her dyrkes interessefællesskaber og opdages nye in-fænomener, som lige skal have et 'like' med på

vejen. Alt sammen foregår tilsyneladende uden 'bevidst' rollespil, for man skal gerne være sig selv, være ærlig, autentisk og original," skriver han i Udfordringen.

Anna M. Christensen og David Skovbjerg fra Hillerød er begge knap 16 år.

De er enige med Josua Christensen i, at selvfølgelig betyder ens profilbillede på Facebook noget. David ville aldrig sætte et utrolig grimt billede på. Men de er også enige om, at de ikke tænker så meget over det, som i den første tid de var på Facebook.

"Dengang handlede alt

FOTO: KAJA LAUTERBACH

om likes, men tingene er lidt mere i perspektiv nu," siger Anna.

Ændring i brug

For Anna er der sket en ændring i den måde, hun bruger Facebook på, og hun bruger langt mindre tid på "face" nu end tidligere.

"Det er ikke længere så meget 'for sjov', men noget

mere praktisk nu," forklarer hun.

"Jeg bruger face til at kommunikere og lave aftaler. Størstedelen af min familie bor i Jylland, og her kan jeg følge lidt med i, hvad der sker i deres liv. Og så bruger jeg Facebooks nemme, hurtige chattersystem mere end sms'er."

David kan ikke forestille

sig at skulle undvære sin Facebook-profil.

"Det er her, jeg holder kontakt med venner, der bor langt væk – for eksempel fra Konfirmandkursus – chatter med dem, følger med i deres liv og i nyheder verden rundt som for eksempel sportsresultater. Og så er det en god underholdningskilde med billeder og nyheder," siger

han.

"Og så er det altså meget smart, at man på chatten let kan skrive enten til enkeltpersoner eller til en gruppe venner."

På Facebook kan han også give korte informationer fra sin egen hverdag.

Ikke flugt

Ifølge thomsbigum.dk fordele de danske brugere af Facebook sig jævnt på alle aldersgrupper, men mange kilder nævner, at der er en tendens til, at de unge dropper Facebook til fordel for andre sociale netværk. Nogle nævner som en mulig grund, at de unge ikke gider være der, når forældregenerationen også er med.

Det har hverken Anna eller David problemer med, og de oplever ikke, at de voksne blander sig.

Anna tror ikke, at de unge flygter fra facebook.

"Der er bare så mange andre sociale netværk (Instagram, Twitter, tumblr og så videre), som unge også bruger i dag. Derfor tror jeg bare, at det bliver fordelt lidt mere," siger hun.

Facebook er en virkelig del af det offentlige rum

Frimenighedspræst har dagligt hurtige drøftelser med venner og bekendte, der fysisk er langt væk

41-årige Peter Rask hører til den aldersgruppe, som master i børne- og ungdomskultur Josua Christensen kalder "digitale indvandrere", fordi de ikke er vokset op med sociale medier.

"Jeg føler mig nu også som førstegenerations bruger af Facebook. Det er en del af den virkelige verden for mig, og jeg er kommet for at blive," siger han.

Da Facebook kom frem, var han ansat i LMU, og han fandt hurtigt ud af, at det var et udmærket middel til at holde og udbygge kontakten til de unge.

Peter Rask begyndte at bruge Facebook, fordi det var sjovt, man han synes også, det er en interessant mulighed for at kunne kom-

munikere med andre mennesker.

Som præst i frimenigheden Kirken ved Søerne har han hjemmekontor. Det trives han med, men han har også så tilpas stort socialt behov, så det er rart at kunne kommunikere med nogle. Derfor betragter han også Facebook som sin kantine og kaffestue - og nogle gange som sin sparringspartner, hvor han kan få respons på input.

Spontan karakter

Peter Rask bruger Facebook til fire-fem ting – med lidt flydende grænser:

Han brokker sig over sportsresultater.

Han fortæller forskellige personlige ting og holder kontakt med venner og fa-

milie.

Han afprøver ideer, stiller spørgsmål og har "ping-pong"-drøftelser.

Peter Rask oplever, at Facebook fungerer godt som en debatplatform. Man ved, hvem man skriver med, og indlæggene har en spontan karakter.

Som han ser det, er Facebook mest til hurtig ping-pong. Lange argumenter skal man tage ansigt til ansigt, da man ellers let kan skrive sig fra hinanden.

Ikke trænge sig på

Peter Rask ved ikke, om han direkte evangeliserer på sin Facebook-profil, men han vil til enhver tid forsvare troen.

"Jeg har en åben profil og ønsker, at alle giver deres

mening til kende og kommer med indspark i kommunikation," siger han.

"At deltage i debatter på Facebook er også et godt sted at begynde på at være vidne om Jesus i det offentlige rum. Det er en god måde at få skærpet sine argumenter på."

Langt de fleste af Peter Rasks Facebook-venner er kristne, men der er også nogle stykker fra hans gymnasieklasse – og det er faktisk de eneste, han aktivt har spurgt om at være venner.

"Når man er venner på Facebook, kan man som regel følge ret meget med i folks liv. Nogle gange deler man både sorger, glæder og bekymringer. Det vil jeg gerne med største glæde, men

Peter Rask oplever Facebook som en god debatplatform.

kun hvis jeg bliver inviteret. Jeg vil ikke trænge mig på, så jeg spørger ingen om at blive Facebook-venner, men siger som regel ja til alle, der spørger mig," siger han.

Debat blandt kristne

Peter Rask lægger også links til avisartikler på sin

Facebook-profil. Det gør han for at sætte en debat i gang blandt kristne.

"Jeg vil gerne vise, hvordan samfundet påvirker os og gør noget dårligt ved os. Vi kan ikke melde os ud af verden, men hvis vi ikke er på vagt, opsluger den os," siger han.

Han er fuldt klar over, at det ikke er alle, der er på Facebook, så det er vigtigt også at kommunikere ad andre kanaler.

Peter Rask har en drøm om, at LM's ledelse ville bruge Facebook som en mere hverdagsagtig form for blog.

Det ville både få LM's ledelse ned i øjenhøjde, skabe en form for nærhed og skærpe debat og samhold, tror han. kl

åbenhed;

» **Carsten Skovgaard-Holm;** Min oplevelse var, at åbenheden og friheden lukkede op for Ånden og lukkede ned for åndenøden

Åbenhed lukker op for Ånden

Hvorfor taler vi så lidt om, at det nogle gange faktisk er svært at være kristen?

AF CARSTEN SKOVGAARD-HOLM

Jeg tror, at flere af os synes, at kristenlivet er sværere, end vi lige indrømmer. De andre i fællesskabet virker så stærke. De snakker, som om de aldrig er i tvivl. Som om de uden videre oplever, at Gud er med i deres liv. De virker, som om de har forholdsvis let ved at tro på frelsen.

Okay. Mit indtryk er, at nogle kristne rent faktisk har et ret ukompliceret kristenliv. Men jeg tror, der er en del, der indimellem hænger med det yderste af neglene i anfægtelse og modgang.

For mig rejser det spørgsmålet: Hvorfor taler vi i det

”hvorfør går vi rundt og har mest lyst til at signalere styrke og slagkraft? Jeg er ret overbevist om, at disse signaler kan være med til at gøre det kristne fællesskab svagt”

ind, at sårbarhed er det samme som svaghed. Vi har ikke lyst til at gøre os sårbare, fordi vi mener, at andre så vil opfatte os som

Sårbarhed gør stærk
Det har kørt en del rundt i

Den gruppe, som Carsten Skovgaard-Holm gik i klasse med og havde åndeligt fællesskab med på All Nations College i England. Han og hans kone, Yvonne, er nummer tre og fire fra venstre.

fællesskab. Jeg var ikke i Himlen derovre. Men min oplevelse var, at åbenheden og friheden lukkede op for Ånden og lukkede ned for åndenøden.

Vi er lidt underligt indrettede. Vi bilder os ind, at sårbarhed er det samme som svaghed. Vi har ikke lyst til at gøre os sårbare, fordi vi mener, at andre så vil opfatte os som

svage. Jeg tror, det forhold sig modsat. At det vil være en styrke for vores kristne fællesskaber, hvis vi turde være mere sårbare. Åbne op og stå ved vores sårbarhed.

Vi skal jo ikke være frygtelig meget voksne, før vi er helt på det rene med, at livet er skrøbeligt. Det er et usikkert projekt at leve. Kristne ved også, at det åndelige liv er sårbart. I troen på Gud hører vi en stærk Gud til. Det ændrer dog ikke ved, at vi – nogle af os i hvert fald – oplever et åndeligt liv med kampe og modsætninger.

Svært at leve op til
Det mærkelige er, at når vi alle på et eller andet plan kender sårbarheden, hvorfor går vi så rundt og har mest lyst til at signalere styrke og slagkraft? Jeg er ret over-

bevist om, at disse signaler kan være med til at gøre det kristne fællesskab svagt. Det idealiserer og idylliserer fællesskabet på en måde, så det kan være vanskeligt for den, som ikke oplever det eller ikke kan leve op til det. Og hvem af os kan i virkeligheden det?

Derfor ville det være godt, hvis vi kunne åbne mere op. Ikke påtaget eller påtvunget, men naturligt. Det kunne afmontere følelsen af åndelig ensomhed og trossmæssige mindreværdskomplekser. Det kunne styrke oplevelsen af, at vi er et fællesskab af virkelige syndere, som bliver frelst ved troen på Jesus. Vi kunne bedre opfylde den bibelske opfordring til at bære hinandens byrder, Gal 6,2.

Vist vil vi tabe ansigt – i første omgang. Men er me-

nigheden ikke også først og fremmest et fællesskab af mennesker, som har tabt ansigt? I anden omgang vil vi måske være med til at redde hinanden fra indbildning og åndelig overanstrengelse – eller sammenbrud.

Lad livet skinne igennem
Efter min vurdering vil det kunne ske ved, at vi styrker ”ordet frit” ved møderne eller gudstjenesterne. Gør vidnesbyrd til noget mere almindeligt og integreret. Hvis vi slipper bønnen mere løs ved vores samlinger og lader andre end prædikanten og mødelederen bede.

Hvis forkyndelsen lod sig mere distrahere af hverdagens kristenliv, og prædikanten turde åbne lidt for sårbarhedens pose. De fleste af os prædikanter er ikke

så ”færdigpakke” i vores liv, som vi er i vores forkyndelse.

Det er nok en ringe trøst. Men prædikanten kan godt lade lidt mere af sit eget liv skinne igennem. Det vil slå nogle flere fælles strenge an mellem forkynder og tilhører. Tilhøreren får mere ud af det, og det er med til at give ridser i den polerede lak – på den gode måde.

Jeg synes, vi har brug for at gøre det mere naturligt at dele livet med hinanden i vores kristne fællesskaber. Når det gør ondt, og når det gør mindre ondt. På den måde kunne vi hjælpe hinanden til at holde fast ved en vigtig sandhed:

At Jesus ikke kom for at frelse de pæne kristne fællesskaber, men først og fremmest de mindre vellykkede.

Grin og gråd til fælles glæde

I efteråret oplevede jeg et så åbent kristent fællesskab, som jeg aldrig nogensinde har gjort før. Det var under mit studieophold på All Nations Christian College nord for London.

Jeg mødte det stærkest i forbindelse med det, som jeg på dansk vil kalde ”forvoksede vidnesbyrd”. Det

handler om, at man fortæller sin livshistorie – ikke mindst sin åndelige livshistorie. Vi gjorde det på tur og omgang, dels i klassen, dels i smågrupper. Folk var hudløst ærlige. Nogle fortalte solskinshistorier. Andre beskrev svære oplevelser, kraftig modstand og hårde åndelige kampe i deres liv.

Der blev grinet af glæde og grædt af græmmelse, citeret bibelvers og bedt. Jeg må indrømme: Det gik lige i mellemgulvet – faktisk lidt til overraskelse for mig selv. Følelsesmæssigt, men også åndeligt.

Englene lyttede med
Jeg lærte noget om menne-

sker, når jeg lyttede til disse kristne livshistorier fra hele verden. Samtidig lærte jeg meget om Gud, hans gerninger og nåde.

I klassen var der hver gang efterfølgende forbøn med håndspåleggelse, hvor vi alle slog kreds om vedkommende, der blev bedt for. Det var stærkt.

Når den sorte, nigerianske præst på holdet bad eller citerede bibelvers med sin dybe stemme, lyttede englenerne med – tror jeg.

Jeg ville ønske, at vi kunne få en tak mere af denne åndelige åbenhed og ærlighed i vores menigheder. Vi lever ofte på en mærkelig utilsigtet måde med en ”rig-

tig” og stilren overflade.

Åbenhed handler også om kristen tradition, kultur og forskelligt forhold til følelser.

Men det er ikke så farligt at bryde isen. Det kan blive til fælles glæde og skabe åndeligt tøjvæjr.

Carsten Skovgaard-Holm

Else Agerbo; Har du tænkt på, at du ved at være åndelig åben, kan være til hjælp for andre?

Læg filteret væk

Else Agerbo,
Ribe:

PRIVATFOTO

stor, som vi selv er åndeligt åbne. Jeg synes, at åbenheden er blevet større i de senere år, og oplever, at der er plads til mig, sådan som jeg er og har det.

Hvordan kan vi i givet fald skabe større åndelig åbenhed i vores lokale fællesskab?
Vi skal hver især bringe den på bane. Jeg skal ikke spørge mig selv, om jeg tør, men bare gøre det. Vi skal turde åbne os for hinanden og vise vores sårbarhed. Det kræver, at vi vil stå ved vores svagheder. Når vi åbner op for dem, kan vi også hjælpe

hinanden.

I mit kristne fællesskab deler vi småt og stort, som vi har oplevet med Gud. Vi fortæller frimodigt om det, og det er med til at skabe åndelig åbenhed.

Men vi skal også turde spørge ind til hinanden. Det er vigtigt med rammer, der gør det muligt. I Vadehavskirken spiser vi sammen inden gudstjenesten. Så gælder det om at udnytte muligheden og sætte os "så tæt sammen", at vi får spurgt ind til hinanden.

Vi skal ikke være så bange for hinanden, men være pa-

rate til at lægge vores filtre væk i det kristne fællesskab. Vi har jo et ansvar for hinanden, og vi skal hjælpe hinanden, så vi ikke falder fra troen.

Når prædikanterne deler deres åndelige liv med os tilhørere, kan det skabe åbenhed. Eller når de stiller spørgsmål, som vi skal snakke om.

Har du tænkt på, at du ved at være åndeligt åben, kan være til hjælp for andre? Husk det, næste gang du sidder, og Gud prikker til dig; spørg ikke, om du tør, men bare gør det.

Hvordan oplever du den åndelige åbenhed i LM?

Vi, der kommer i LM, er i høj grad selv med til at bestemme, hvor åben LM skal være. Den åndelige åbenhed er så

Nogle skal gå foran

Peter Funch Kofod,
København:

FOTO: NIELS RAHR

sig lidt. Der er forskellige faktorer, som har betydning for åbenheden. Blandt andet størrelsen på fællesskabet, hvilken generation man tilhører, og ens personlighed. Jeg tror, at en af grundene til manglende åbenhed er, at man er bange for at tabe ansigt.

I det store fællesskab på tværs af generationerne i min menighed i Nansensgade oplever jeg generelt ikke den store åbenhed, men i min bibelkreds er sagen en anden. Her er vi tæt på hinanden både i antal og i alder.

Hvordan kan vi i givet fald skabe større åndelig åbenhed i vores lokale fællesskaber?

Da jeg var med i bestyrelsen i LMU i Nansensgade for en del år siden, prøvede vi at kickstarte en større åndelig åbenhed. Vi oplevede, at når mødet var færdigt, og man kastede sig over kaffen, så gik snakken om fodbold og film snarere end om det, man lige havde hørt. Vi besluttede at gå foran i bestyrelsen og tage hul på snakken, og jeg synes faktisk, at det rykkede noget.

En anden ting, som også

havde en positiv effekt, var, at vi ved hvert møde altid havde fem minutter, hvor ordet var frit.

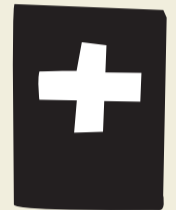
Det blev gennemført, uanset om nogen sagde noget eller ej, og det gjorde, at der over tid var nogle, som fik frimodighed til at åbne sig og sige noget.

Åbenhed har meget at gøre med fortrolighed, og det kommer bare ikke af sig selv. Jeg tror ganske enkelt ikke, at det er nok, at man bare mødes til gudstjeneste, møde og bibelstudier. Vi må også give det sociale fællesskab en ekstra skalle.

Hvordan oplever du den åndelige åbenhed i LM?

Umiddelbart tænkte jeg "hvilken åbenhed?", men jeg tror, den er der rundt omkring, selvom den gemmer

**BIBELSPOR
I SPROGET**

AF JENS OLE CHRISTENSEN

Socialistisk Folkeparti er storleverandør af Bibelspor i sproget for tiden:

Journalist Ask Rostrup spurgte for eksempel på DR TV – et par dage før regeringsomdannelsen – om SF mon ville træde ud af regeringen eller igen vende den anden kind til: "Men jeg siger jer, at I ikke må sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt. Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til (Matt 5,39).

Vi overlader til Rostrup og andre sagkyndige at afgøre, om partiets udtræden af regeringen var udtryk for, at partiet ikke vendte den anden kind til.

mit bibelvers;

KRISTINE BODILSEN, KØBENHAVN

"Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt. Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier" (Ordsp 3,5-6).

På missionærkonferencen i Tanzania i oktober dramatiserede Franziska Muck dette vers ved en morgenandagt. Pointen var, at vi deltagere skulle gætte verset og derefter lære det udenad.

For mig var det helt umuligt at se, hvad det var, hun forsøgte at vise med baskende arme og sjove ansigtsudtryk, men et par af børnene kendte allerede verset og citerede det med en flot amerikansk accent. Det er åbenbart sådan noget, missionærbørn kan!

Dette gjorde faktisk så stort indtryk på mig, at jeg nu også har lært verset udenad og flere gange siden er vendt tilbage til det.

Vi kristne må stole på Gud af hele hjertet og støtte os til ham frem for til vores egen indsigt. Mange af os har erfaret, at stierne foran os ikke altid bliver jævnet, som vi kunne tænke os, men vi må regne med, at Gud vil forme vores vej på en sådan måde, at vi når det endelige mål: evigheden!

Åndelig fortrolighed

Yvonne Solgård,
Esbjerg:

PRIVATFOTO

Disse ting er for mig at se en forudsætning for åndelig åbenhed i en menighed. Derfor oplever jeg også den åndelige åbenhed i LM forskelligt afhængigt af, hvor i LM-landskabet jeg befinder mig.

Hvordan kan vi i givet fald skabe større åndelig åbenhed i vores lokale fællesskab?

Åndelig åbenhed, tror jeg ikke, vi kan trække ned over hovedet på nogen eller noget fællesskab, men det må dog ikke få os til at opgive. Jeg mener, der er nogle ting, man kan gøre i de enkelte

fællesskaber for at fremme denne åbenhed for samtaler om åndelige emner.

De tiltag, der kan gøres, er afhængig af forsamlingens størrelse. Selv har jeg gennem mange år kommet i et lille fællesskab i Rødovre LM. Det har givet mulighed for, at der efter prædikenen er tid til samtale om det, vi har hørt, sammen med prædikanten.

Denne form har været med til at fremme åbenheden for samtaler om åndelige emner i kredsen.

Denne måde vil dog kræve, at der er tale om en lille forsamling.

En anden mulighed kunne for eksempel være at læse dagens tekst eller emne i en mindre gruppe inden prædikenen. Derefter kort drøfte i gruppen, hvad man særligt lægger mærke til. Efter prædikenen drøftes i den samme gruppe, hvad man nu særligt har lagt mærke til.

Denne måde vil kunne praktiseres i menigheder af alle størrelser.

Det vil give en fortrolighed i forhold til at tale om dagens tekst eller emne, og det vil muligvis også skærpe koncentrationen om prædikenen.

Hvordan oplever du den åndelige åbenhed i LM?

Jeg synes, det er vanskeligt at sige noget specifikt om, da jeg oplever åndelig åbenhed stærkt knyttet sammen med tillid og fortrolighed.

anmeldelser;

Muslimsk film udfordrer: Er kristendommen bare en livsstil?

FILMANMELDELSE
AF KAJA LAUTERBACH

Den grønne cykel
Haifaa Al-Mansour

Biografpremiere 30. januar
2014

Wadja er en 10-årig pige, der bor sammen med sin mor i en by i Saudi Arabien. Hendes far er meget sjældent hjemme, da han er optaget af at finde sig kone nummer to. Hun er enebarn, og hendes mor kan ikke få flere børn, men Wadjdas farmor forventer, at hendes søn får en søn til at føre slægten videre.

En dag bliver der udskrevet en konkurrence i skolen i recitation af Koranen og viden om islam. Wadja melder sig, fordi der er en stor pengepræmie. Hun vinder, men får ikke pengene ubetalt, fordi hun ærligt siger, at de skal bruges til en cykel. I Saudi Arabien må piger nemlig ikke køre på cykel.

En kvinde må heller ikke

le eller synge, hvis en mand kan høre hende – det er lige så slemt, som hvis han ser hende nøgen.

Både Wadjdas mor og le-

deren af hendes skole, frøken Mussa, gør meget ud af, at piger skal opføre sig ærbart og anstændigt. Men det hele er hult. De har begge en

perfekt facade, sådan som det forventes af dem, men bag den muslimske klæde- dragt og opførsel er der et andet liv. Og Wadja gen-

nemskuer hykleriet.

Det er en offentlig hemmelighed, at frøken Mussa har en elsker, og Wadjdas mor bruger al sin tid og rig-

tig mange penge på sit udseende og på at opføre sig sådan, at hun tror, hun kan holde på sin mand.

Den grønne cykel er en sjældenhed. Det er en saudi-arabisk film, der oven i købet er instrueret af en kvinde. Men det er en film, der giver plads og ro til at tænke. Ikke mindst fordi der er meget få lydeffekter og ingen underlægningsmusik, der fremprovokerer en bestemt stemning.

Da jeg gik ud af biografen, var det med bevidstheden om, at der også er en risiko for, at mit liv bliver en facade, der skal leve op til andres forventninger. Er min kristendom en livsstil eller er det et ubrydeligt fundament for mit liv?

Jeg blev også udfordret af omgangen med Koranen. Wadja havde læst i den og så vendt sig til noget andet. Straks kom hendes mor og lukkede bogen, for "Djævelen kan jo komme til at spytte i den, når den ligger åben". Lader jeg min bibel ligge og flyde, eller er det en hellig bog, som jeg behandler med respekt?

FOTO: DISTRIBUTION.PARADISBIO.DK

Bliv klog på LM's åndelige rødder

BOGANMELDELSE
AF PEDER ØSTERGÅRD JENSEN
LANDSLEDER I ELM

Ebbe Kaas:
Forbindelse med Skåne : To artikler om den rosenianske vækkelse i årene 1850-1900
Forlaget Timekær 2013

182 sider – 125,- kroner

Ebbe Kaas har udgivet en bog med to artikler om Luthersk Missions tidlige historie, og jeg er så heldig at få lov til at anmelde den.

Første artikel er tidligere udgivet i svensk sammenhæng og har Torbjörn Larpers som medforfatter. Artiklen bygger på en genopdaget brevveksling mellem LM's stifter Christian Møller og Anders Olsson fra Skåne, formand for Västre

Skånes Missionsforening, som var en af flere rosenianske missionsforeninger i Sydsverige på den tid.

Brevsamlingen består af 89 breve og strækker sig fra 1871 frem til 1907, hvor Christian Møller dør, og viser, at der i LM's første år var meget tæt kontakt mellem LM og Skåne.

Den tætte kontakt bestod ikke mindst i, at prædikanter fra Sverige og Danmark ofte medvirkede ved større møder i nabolandet. Og så kom det til udtryk ved, at opbygningen af LM i Danmark i meget høj grad sker efter svensk forbillede.

Et afsnit har overskriften: *Forbindelsen bliver kold* og beskriver, hvordan Møller under udenlandsk påvirkning flytter fokus i sin forkyndelse og sine artikler. Det bevirker, at man er til-

bageholdende med at sende prædikanter fra Sverige til Danmark, og som bekendt fører det i Danmark til stiftelsen af Evangelisk Luthersk Missionsforening.

Dermed er bogen også et bidrag til debatten om Møllers betydning for, at dette skete.

Det blev så ELM, som i det store hele overtog den skånske forbindelse, og derfor sad jeg i min barndom og lyttede til svenske prædikanter, når der var stort møde i ELM's missionshus i Skjern.

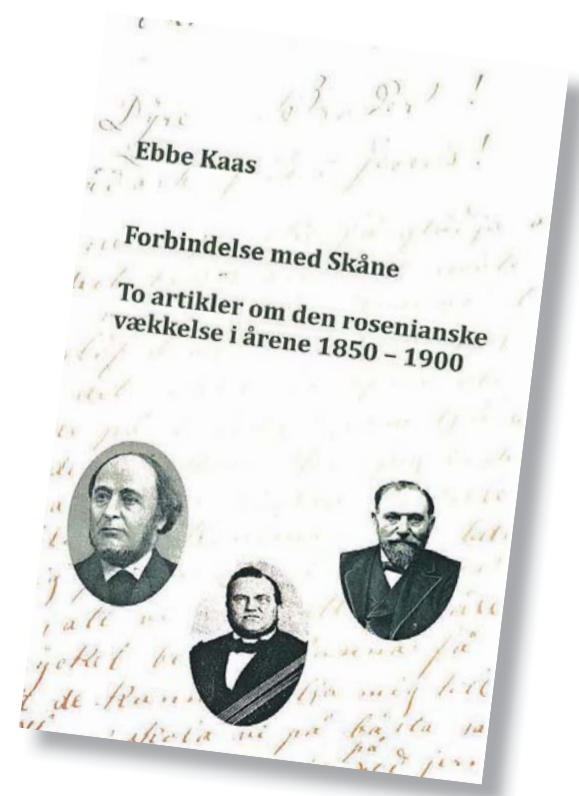
I den anden artikel tegner Ebbe Kaas et portræt af sang-evangelisten Oscar Ahnfeldt, som var den første, der bragte den rosenianske vækkelse til Danmark. Hans samling af sange blev *sangbogen* i LM fra begyndelsen.

Især sidste del af artiklen er aktuell, fordi den beskri-

ver udviklingen i sangbøgerne i LM og ELM og udgør en interessant baggrund for, at der lige netop nu for første gang udgives en fælles sangbog mellem de to foreninger og IM og KFS.

Jeg vil varmt anbefale bogen til alle, som vil blive klogere på vores fælles åndelige rødder. Man skal være forberedt på, at der visse steder bliver slynget om sig med navne i så stort et omfang, at det kan være svært at bevare overblikket, og undervejs kan man løbe lidt sur i det meget fyldige notteapparat med mange interessante sidebemærkninger.

Og ja, så ville jeg egentlig godt have læst den, før den blev trykt, i stedet for at falde over korrekturfejlene nu. Men uha da, hvor spændende. Tak for bogen Ebbe, og tillykke til os læsere!

debat;

Jens Ole Christensen; Jeg tror, det er både rigtigt og nødvendigt, at vi går med i dette arbejde

» Situationen kalder på en fælleskirkelig apologetisk indsats

AF KURT CHRISTENSEN
PROFESSOR PÅ MF

I et debatindlæg i *Tro & Mission* den 14. februar vedrørende "Center for Kristen Apologetik" (CKA) stiller Martin Brix mig et konkret spørgsmål, nemlig: Hvorfor kalder den aktuelle situation på en "fælleskirkelig indsats" på det apologetiske område?

Martin Brix peger selv i fortsættelsen på den vanskelighed, at de forskellige kirkesamfund jo ser forskelligt på det vigtigste spørgsmål: "Hvordan får jeg fred med Gud?" Og der findes givetvis også andre spørgsmål,

som vi ikke ser helt ens på.

Det er klart, at det bliver en vigtig opgave at besvare den slags spørgsmål i gensidig respekt og i kærlighed til sandheden. Men efter min opfattelse og min erfaring blandt andet som bestyrelsesformand gennem fem år i Dialogcentret er det også muligt, ikke mindst fordi vi går ud fra, at alle på CKA er enige om, at Centrets virksomhed sker i pagt med MF's formål og grundlag og skal repræsentere "klassisk kristen tro" (se CKA's hjemmeside).

Og egentlig synes jeg, at det er indlysende, at den aktuelle situation kalder på en fælleskirkelig apologetisk

indsats. Der er en række udfordringer, som alle kristne i vore dage er fælles om. Vi lever i en kultur, som på mange måder står klassisk kristen tro imod. Den kendes blandt andet ved en kombination af sekularisering og spiritualisering, nyateistisk naturalisme og islamisk fremmarch. Der udsprede også mange falske udsagn om kristendommen. Tænk blot på *Da Vinci Mysteriet* for nogle år siden, som har farvet manges opfattelse af kristendommen og hindrer dem i at tage den kristne tro alvorligt.

Disse udfordringer er vi som kristne fælles om. Og vi må som lutherske kristne se

i øjnene, at der nationalt og ikke mindst internationalt er andre end os, som med udgangspunkt i en sund kristen tro har arbejdet med disse problemstillinger, og som har formuleret gode svar på dem. Dette arbejde vil vi på CKA med glæde høre om, selv søge at bidrage til, og formidle til alle, som vil lytte.

Derfor er der – vanskelighederne til trods – helt givet behov for et Center for Kristen Apologetik, som både udnytter ressourcerne hos andre kristne, og som rækker videre ud end blot til de lutherske. På dette felt befinder vi os i høj grad "i samme båd".

(Forkortet af red.)

leder;

Den nødvendige åbenhed

"JESUS KOM IKKE for at frelse de pæne kristne fællesskaber, men først og fremmest de mindre vellykkede."

Sådan skriver Carsten Skovgaard-Holm i sin artikel på side 10 i denne avis – og det ved vi jo alle sammen godt. Men hvorfor er det så lige, at de fleste af os har mest lyst til at signalere styrke og slagkraft i det kristne fællesskab? undrer han sig med rette.

Det er et spørgsmål, som rammer som en mavepuer lige midt i vores kristne fællesskaber.

Nej, man skal ikke generalisere, og jo, selvfølgelig er der grænser for, hvor stor åbenheden kan være i det store fællesskab. Men hånden på hjertet: Vil en udenforstående, der træder ind i et LM-fællesskab, ikke meget hurtigt få det indtryk, at her samles de vellykkede?

Det er skidt for det kristne fællesskab, hvis det er rigtigt. Når problemer gemmes af vejen, kan vi jo ikke hjælpe hinanden, og fællesskabet bliver ikke den resurse, som Gud har tiltænkt hans legeme på jord.

MEN SPØRGSMÅLET ER, om det stikker dybere? Om den manglende åbenhed i fællesskabet i virkeligheden også siger noget om vores personlige liv?

Det er ikke sikkert, det forholder sig sådan, men det er i hvert fald en overvejelse, vi må gøre os.

Er det kun af hensyn til vores omdømme i fællesskabet, at vi bestræber os på at få vores liv til at tage sig så pænt ud? Eller er det sådan, vi også helst vil præsentere os selv over for Gud?

Med andre ord: Er den manglende åbenhed i fællesskabet i virkeligheden et udtryk for, at evangeliet ikke står klart for os? At ordene om, at vi er syndere, der har desperat brug for Guds tilgivelse, blevet en tom kliche?

Paulus sagde det sådan tæt på afslutningen af sit liv: *For Kristus Jesus kom til verden for at frelse syndere, og af dem er jeg den største* (1 Tim 1,15).

Sådan siger en mand, der lever åbent med Gud. En mand, der er blevet grebet af evangeliet og derfor ikke har behov for at fremtræde vellykket.

DER ER YDERLIGERE mindst et alvorligt spørgsmål, vi må stille os selv: Kan vi forvente, at et kristent fællesskab uden åbenhed er et missionerende fællesskab? Altså et fællesskab, der tiltrækker syndere, som ikke er så velfriserede som os, der allerede er i det?

Vi har alle et fælles ansvar for at skabe åbenhed i vores lokale fællesskaber. Både ledelser, prædikanter og tilhørere må overveje, hvad man hver især kan gøre.

Et godt initiativ kunne være at bruge et par aftener i bibelkredsen til at høre hinandens troshistorier – uden filter.

Lad os bede Gud om, at han vil skabe åbenhed hos os – både for evangeliet og for vores medmennesker.

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

» Om trosforsvar og økumeni

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR I LM

Martin Brix rejser i sidste nummer af *T&M* spørgsmålet om det hensigtsmæssige i, at det nye apologetikcenter (apologetik = trosforsvar) ved MF har en ledelsesgruppe, som er økumenisk, med inddragelse af både reformerte og katolikker. Det skal for øvrigt understreges, at ledelsesgruppen er et rådgivende organ og ikke en egentlig ledelse.

Sjovt nok kom Brix's læ-

serbrev få dage efter, at jeg selv havde sagt ja til at indtræde i gruppen.

Faktisk mener jeg, at Brix rejser et relevant spørgsmål, hvilket fremgår af det svar, jeg gav MF, hvor jeg blandt andet skrev: "Den anden (betænkelighed er) om vi – trods vi alle er konservative kristne – vil opleve nogle betydelige forskelle mellem os i forståelsen af det helt fundamentale spørgsmål om, hvad apologetik er. Traditionelt har jo både katolikker og reformerte været mere optimistiske på det

punkt end vi lutherske."

Jeg tilføjer i mailen, at det må komme an på en prøve og har flere grunde til alligevel at gå med:

1. Der rettes mange indvendinger mod kristen tro i disse år, og vi har brug for at gennemtænke, hvordan vi svarer, og for at dygtiggøre os. Jeg mærker netop i disse år i LM en større efterspørgsel efter hjælp til trosforsvar – både fra unge og ældre. Og jeg tror, at det både skyldes behov for selv at finde svar og for hjælp til samtaler med ikke-kristne venner.

2. Netop i ikke-lutherske miljøer har vi nogle af de folk, som har arbejdet mest med trosforsvar, og som vi har rigtig meget at lære af. Vi ved, at vi ikke kan følges hele vejen, men tror, at vi lukker af for noget vigtigt, hvis vi holder os ude. På den baggrund har LM gennem hele sin historie haft inspirerende kontakter med kristne af anden bekendelse.

Så når vi gør det med åbne øjne, tror jeg, det er både rigtigt og nødvendigt, at vi går med i dette arbejde.

» Tillykke med Centeret for Trosforsvar

AF BØRGE HAAHR ANDERSEN
REKTOR PÅ DBI

Flere har spurgt ind til DBI's engagement i det Center for Trosforsvar, der har været præsenteret i *Tro & Mission*. Det redegør jeg gerne for.

Da DBI's lærerstab i efteråret 2013 hørte om planerne med at oprette et center for trosforsvar på MF, greb vi straks ideen og foreslog, at man forankrede centeret bredt på DBI, MF og KFS med tre lokale afdelinger på MF, DBI og LTC. Af forskellige grunde ønskede MF ikke at virkeliggøre denne ide, men etablerede centeret på MF og på MF's grundlag med et bredt økumenisk følge-

gruppe, som inkluderede de evangeliske frikirker og også den katolske kirke.

En af DBI's lærere, Jakob Olsen, er gået med i følgegruppen. Ikke som DBI-repræsentant, men på eget initiativ på grund sit mangeårige engagement i emnet trosforsvar.

Vi forventer de kommende år på DBI at lave kurser og temadage, hvor vi samarbejder med Centeret for Trosforsvar, ligesom vi i efterhånden i flere årtier har haft et forgrenet samarbejde med MF om andre emner.

At etablere et center for trosforsvar på et luthersk fakultet og samtidig ville samle alle gode kræfter blandt frikirker og den katolske kirke

i Danmark er ikke en enkel kunst. Ville man gøre noget tilsvarende på DBI, ville man nok bruge et par år på at gennemdrøfte muligheder og faldgruber med mange teologiske udredninger og diskussioner forinden.

Men efter mit skøn er det ikke en umulig opgave. Der er vitale etiske spørgsmål om for eksempel respekt for livet ved dets begyndelse og afslutning, hvor vi kan stå sammen med alle kristne kirkesamfund. Der er andre emner, om forståelsen af troens hovedsag, retfærdiggørelsen ved tro alene, hvor den lutherske kirkes trosforsvar tager sig meget anderledes ud end andre kirkesamfunds.

Hvis Kurt Christensen og CO de kommende år formår at manøvrere respektfuld og ud fra det bibelske princip om at være sandheden tro i kærlighed, kan der komme meget godt ud af at dette initiativ.

Vi ønsker MF tillykke med det nye initiativ, og vi vil på DBI ud fra det bibelske og lutherske grundlag, som er hjerteblod for os, gerne samarbejde med centeret og med andre gode kræfter i ind- og udland om arbejdet med at forsvare og begrunde evangeliet.

Emnet trosforsvar vil også forsætligt fylde meget i lærernes undervisning og forskning på DBI.

(forkortet af red.)

BIBELSKOLELÆRER I TANZANIA

Du skal være med til at uddanne kommende ledere til nye menigheder i det nordlige Tanzania.

Du skal undervise på Kiabakari Bibelskole og lejlighedsvis deltage i møder og oplysningsarbejde andre steder i Mara stift.

Du tager initiativ, er god til at planlægge og organisere og er samtidig fleksibel og kan leve med, at ting ikke altid går som planlagt.

Vil du vide mere?

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt.

Læs mere på dml.dk/stilling-som-missionaer.

Spørgsmål stiles til missionskonsulent Kristine Bodilsen, kb@dml.dk / 48 20 76 73.

Ansøgning sendes til internationalejobs@dml.dk.

lm

LUTHERSK MISSION

Lækkert sommerhus i Andkær Vig ved Vejle Fjord til leje. Oplagt, hvis man gerne vil på Mørkholt bibelcamping eller nyde det natur-skønne område omkring Vejle. Nærmere info: <http://u461255.mono.net/>.

Velindrettet 3.v.lejlighed i Randers udlejes, 81 m². Tæt på bus til Aarhus og motorvej. 5.600,- pr. måned + forbrug. Udlejes pr. 1/5. For mere info og billeder kontakt: 61 70 07 29, cpalmkvist@gmail.com.

STUDENTERSEKRETÆR TIL CAMBODJA

Du skal – sammen med et internationalt team – udvikle en national kristen studenterbevægelse i Cambodja. Herunder udruste og vejlede de nationale ledere og medarbejdere – og præge morgendagens kristne ledere i landet.

Målet er, at de nationale ledere skal lede deres egen bevægelse i år 2015 efter en årrække under internationalt lederskab, og det internationale team skal så fungere som partnere og rådgivere for den nye nationale ledelse.

Sådan gør du

Læs mere på dml.dk/stilling-som-missionaer.

Spørgsmål stiles til missionskonsulent Bent Olsen bo@dml.dk / 48 20 76 72.

Ansøgning sendes til internationalejobs@dml.dk.

lm

LUTHERSK MISSION

Er du ELN's nye menighedsinspirator?

Evangelisk Luthersk Netværk er i en rivende udvikling og har brug for en medarbejder mere, som vil være med til at innovere ELN's menighedsnetværk.

Er du fortrolig med ELN's dna, er du visionær, og kan du vejlede og sparre andre ledere, så er du måske vores nye medarbejder.

På www.luthersk-netvaerk.dk kan du læse mere om dette spændende arbejde.

Rundrejse i det gæstfrie Rumænien

18. - 28. maj

Tag med Marianne Højlund, der har boet 14 år i Rumænien. Hun kender det kontrastfyldte land indefra. Oplev naturen, kulturen og mød folket i deres hverdag.

Rejseledere: Hanne & Gert Kruse, Ansager, Marianne Højlund, Hirtshals

Bestil nyt katalog med unikke rejser på 7592 2022 eller læs mere på:

mindeord;

Vor kære nabo gennem 35 år Nis Hansen er død 85 år gammel efter tre måneders tiltagende sygdom.

Nis blev født på Ny Blomsgård. Efter et ophold på Luthersk Missions Højskole i 1947-48 blev han læreruddannet fra Tønder seminarium.

Nis havde forskellige lærerjob, indtil han i 1979 blev den første skoleleder på den Kristne friskole i Bylderup Bov. Han nød stor respekt af alle for sin medleven og interesse. Han havde den store sorg at miste sin kone, Nanny, i 2004.

Foruden lærerjobbet var Nis meget engageret i Luthersk Mission, først og fremmest i Sønderjylland, men også på landsplan. Han var kredsformand i Bylderup-Bov i 14 år, afdelingsformand i 21 år og medlem

af Landsstyrelsen.

Fra 1961 var han fritidsforkynder og fulgte interesseret med i, hvad der rørte sig de forskellige mødesteder i afdelingen. Han var med til at starte bibelcamping på Solbakken i 1968.

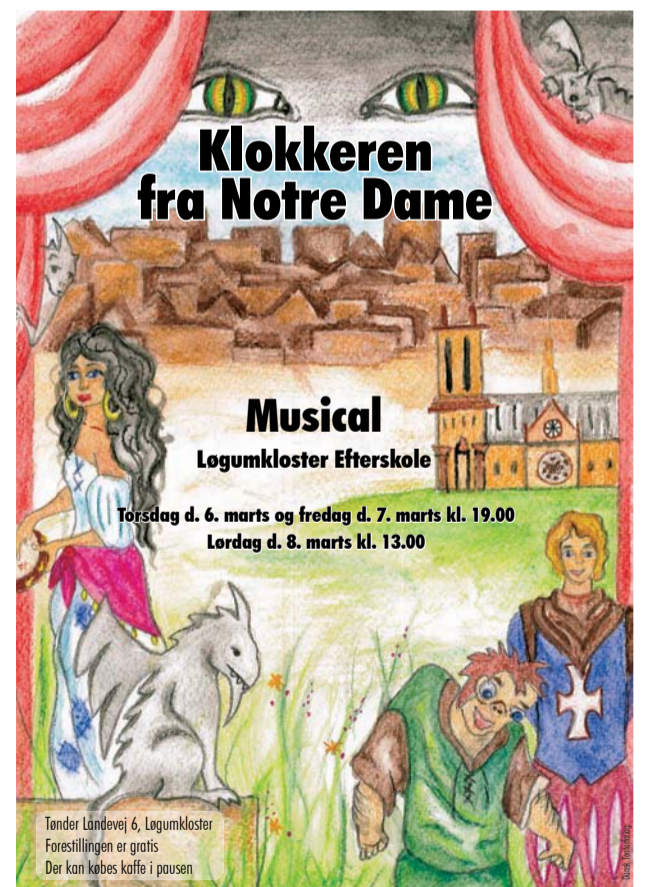
Nis var en meget vellidt person i menigheden og havde stor omsorg for andre – altid medlevende og med et bibelord.

Nis blev begravet ved Burkal kirke den 3. februar af Ejler Nørager Andersen. De fire børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn mindedes deres far og bedstefar med kærlig og varme ord ved det efterfølgende samvær, hvor cirka 180 deltog.

Vi er Gud meget taknemmelige for, hvad han gav os gennem Nis' liv og virke.

*Bodil og Ervin Petersen
Aabenraa*

Sommerhus i Småland tæt på søen Bolmen. Med plads til flere generationer. 8 sovepladser fordelt på tre soveværelser og anneks. Se hjemmeside: bolmen.dk

Tønder Landevej 6, Logumkloster
Foresstillingen er gratis
Der kan købes kaffe i pausen

lumi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84

AABENRAA: Ll. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80

GILLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56

HILLERØD: Helsingørgade 19b, tlf. 33 12 00 56

NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11

SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40/30 23 00 27

VIDEBÆK: Nygade 19, tlf. 42 18 42 18

lumigenbrug.dk

penta byg a/s

HOVED- OG TALENTPREISER

pentabyg.dk

Henrik P. Jensen; Heldigvis er der ikke enevælde i LM. Vi medlemmer af LS løfter opgaverne sammen. Mange ideer og visioner fødes, mens vi taler os frem til, hvad der skal ske

Jesus hænger i stuen

”Mine gæster må gerne vide, at Jesus er en del af mit liv,” siger tidligere Jehovas Vidne

AF OLE SOLGAARD

”Hvis Jesus ikke ofrede sit liv for os, hvem skulle så frelse os?”

Sådan lyder det retoriske spørgsmål fra 67-årige Erik Freddy Hansen. Han er en af de brugere, der de seneste par år har haft glæde af omsorgen og det kristne fællesskab i LM's værested *Det Gode Håb* i Horsens.

Opvækst med Jehovas Vidner

Erik Freddy Hansen voksede op i en familie, der var medlemmer af Jehovas Vidner. Så han har forholdt sig til Jesus, tro og bibel i hele sit liv. Men allerede som ung brød han med Jehovas Vidner, angiveligt fordi han ville ryge en cigaret, hvilket var bandlyst. Så han blev ud-

stødt af menigheden.

Mens han var i lære som murer, blev han udsat for en alvorlig trafikulykke, hvor han som fører af en scooter kom i karambolage med en stor lastbil. Det medførte hospitalsindlæggelse af et par års varighed. Han døjede stadig med smerter i benene.

På sygehuset læste han Bibelen på kryds og tværs for at få klarhed over sandheden om Jesus, og han blev klar over, at han havde brug for Jesus som sin frelser.

Vi har kun Jesus at takke for livet

Selvom det er mange år siden, har han ikke rigtigt været med i en menighed eller et kristent fællesskab – måske fordi, han var blevet afskrækket af det miljø, han er opvokset i. Men han sætter i dag stor pris på tryghe-

den i *Det Gode Håb*, hvor de er flere om at dele Jesusglæden.

”Jesus er den eneste, der har levet et fuldkomment liv, og han lod sig korsfæste for at frelse os. Vi har kun ham at takke for, at vi lever,” fortæller Erik Freddy Hansen, der ikke altid har haft et let liv.

”Hjemme i min stue hænger Jesus på væggen. Jeg ved godt, det bare er et billede. Men jeg har det hængende, fordi Jesus gerne må se, hvad der foregår i mit hjem, og mine gæster må også gerne vide, at Jesus er med. De må acceptere, at han er med i mit liv og i min stue.”

Erik Freddy Hansen har et billede af Jesus på væggen som en påmindelse om, at Jesus er med i hans liv

FOTO: OLE SOLGAARD

Klar til at være landsformand

Henrik P. Jensen mener, at der altid er udfordringer i at være en del af LM's ledelse

AF KAJA LAUTERBACH

De sidste otte år har Henrik P. Jensen været næstformand for LM. Men han har netop overtaget landsformandsposten, fordi Jens Peter Rejkjær fratrådte først i februar.

”Det er imidlertid ikke en beslutning, jeg lige har taget. Da jeg sagde ja til at være næstformand for otte år siden, sagde jeg også ja til at stå til rådighed, hvis en sådan situation skulle opstå,” siger han.

”LM's generalforsamling har vist mig den tillid at genvælge mig som backup gennem otte år, og derfor springer jeg med frimodighed ud i opgaven, selv om den kan virke lidt overvældende.”

Kvalitetschefen fra Kolding er kommet i LM, siden han var barn, og han har været – og er – engageret på mange måder: LMU, lokalradio, evangelisation, som prædikant og som afdelingsrepræsentant på landsplan.

Under et besøg på en masai-boplads i Tanzania i 2013 fik Henrik P. Jensen overrakt en ged som gave.

De sidste 23 år har han været medlem af kredsbestyrelsen i Kolding, de 18 år som formand – og lige så længe har han været medlem af afdelingsstyrelsen.

Ikke enevælde

Henrik P. Jensens opgave som landsformand er midlertidig. Han skal lede, indtil Generalforsamlingen vælger en ny landsformand til oktober.

For ham er der især tre egenskaber, der er vigtige hos en landsformand i LM.

Den allervigtigste er, at han er personligt kristen og har ejerskab til LM's kerneværdier. Dernæst skal han kunne lytte. Ikke være bedrevidende, men have den tilgang, at

der som regel er flere sider af samme sag. Og til sidst skal han kunne skønne, at nu bliver grundlaget ikke bedre,

og så stå i spidsen for, at en beslutning bliver taget.

”Heldigvis er der ikke enevælde i LM. I Landsstyrelsen

løfter vi opgaverne sammen. Mange ideer og visioner fødes, mens vi taler os frem til, hvad der er vejen frem,” siger han.

”Og så er der altid dygtige medarbejdere, der kommer med input. Selvom vi den næste tid er 1 mand mindre, så er vi stadig 6 mand, der fortsætter arbejdet, og indtil vi bliver fuldtallige igen, så fortsætter vi med fuld skrue i vandet så længe. Jesus kommer snart igen, så der er ikke tid til pauser.”

50-årige Henrik P. Jensen glæder sig særligt til de missionærindvielser, som han får lejlighed til at stå for, og til fortsat fokus på mission. Og med 10 års erfaring i landsstyrelsen ved han, at udfordringer er en del af at være i ledelsen af LM.

”Der kommer hele tiden nye generationer til, og det er en ’never ending story’ at forkynde, at vi ikke kan leve uden Jesus,” siger han.

Bank af tid

Henrik P. Jensen tror, at han

på det personlige plan er blevet fortrolig med omfanget af den nye opgave.

”Det må ikke tage mere tid, end jeg har brugt på LM i forvejen. Heldigvis har jeg en stor bank af opgaver i forvejen, som jeg kan hente tid fra. For eksempel holder jeg orlov fra min opgave som LS-repræsentant i LMBU-bestyrelsen,” forklarer han.

I forhold til hans lokale engagement får det indtil videre ingen konsekvenser.

Han slår fast, at et er sikkert: Det får ikke lov til at gå ud over hans kone, Anette, og de tre børn, hvoraf den yngste er på efterskole.

”Og så skal der helt klart være tid til bøn. Når der er meget at se til, så er der desto mere brug for at få talt med Jesus om det hele,” siger han.

Hvis han så indimellem har brug for at lave noget helt andet, slapper han af ved at grave sig ind i slægtsforskningens detektiv-verden.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Anne-Lene Olofson og medicinstuderende Amalie Bach-Svendsen

Den, der smører godt

AF RASMUS B. HOULER
SÆDDING

På en skiferie for mange år siden forsøgte jeg mig en af dagene med

langrend. Det blev ikke nogen succes. Langrendsski skal nemlig smøres; der skal et eller andet klister på, så man kan få fremdrift i den glatte sne, og det er en større videnskab. Først klistrede tøsneen fast til mine ski i store klumper, og jeg kom ingen vegne. Af med den forkerte klister, og så smurte jeg med noget andet. Nu blev skiene så glatte, at jeg igen ingen vegne kom. Det var lige til at tude over af

raseri. Lige siden har jeg holdt mig til alpinski. De skal ikke smøres! Vinter-OL i Sochi er netop forbi, og jeg vil særligt huske det for smøringen. Det norske kvindelandshold i langrendsstafet var suveræne guld-favoritter, men det endte med en femteplads: Den største katastrofe og skandale i nyere tid! Forklaringen lød: Dårlig smøring. Nordmændene, som havde det største og dyreste smøreteam af

alle, var ved at tude af raseri! "Putins lege" i Sochi har kostet vanvittige beløb at arrangere. Det skyldes blandt andet smøringen. Det russiske samfund er så korrupt, at man ingen vegne kommer, hvis man ikke smører godt. Over 100 milliarder kroner er blevet brugt alene på bestikkelse! Og Putins drøm om at holde vinter-OL i en subtropisk badeby lykkedes! "Den, der smører godt, kører

godt". Det er der meget visdom i, både på autoværkstedet og i livet som sådan. Men i mødet med Gud fungerer det helt omvendt. Gud er ubestikkelig. Hans venskab kan ikke købes. Så snart vi vil smøre ham med et velsmurt kristenliv, sidder vi ubehjælpeligt fast. Det kan vi tude over eller takke for. Og så må vi i stedet bruge vores resurser og uretfærdige mammon til her i tiden at købe os evige venner.

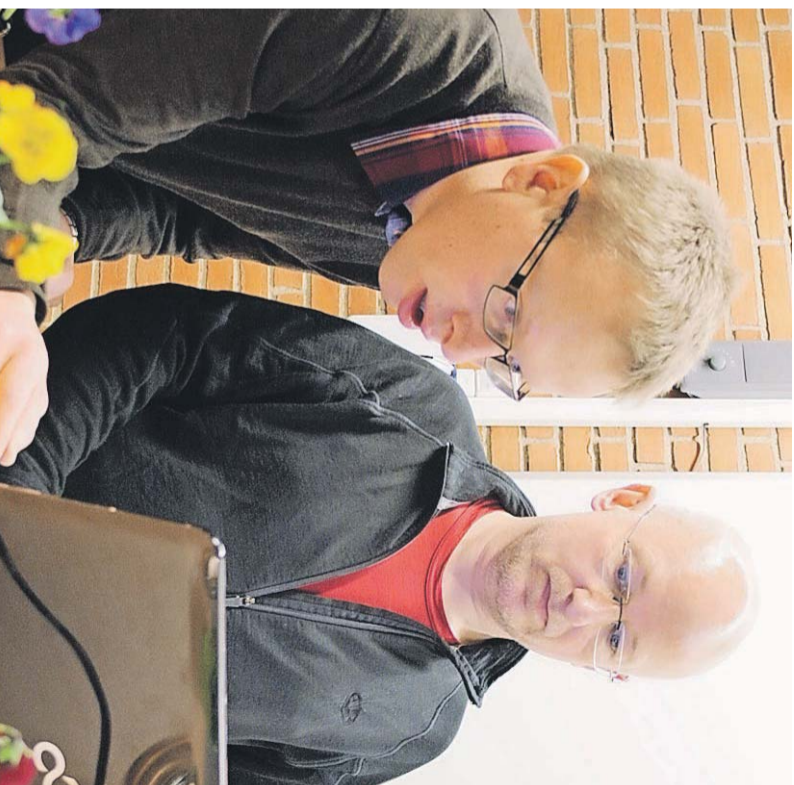
Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 1. marts 2014

lm LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
04 | 28. februar 2014
Årgang 114

Carsten Skovgaard-Holm efterlyser mere åbenhed blandt kristne: "Hvorfor taler vi så lidt om, at det nogle gange faktisk er svært at være kristen?" spørger han.

10 + 13

Rosenius under lupp; Evangelisk Luthersk Mission og Dansk Bibel-Institut stod i fællesskab for en kirkehistorisk konference på Hedemølle Efterskole i vinterferien. Her var der fokus på den vækkelse, der udsprang med udgangspunkt i Carl Oluf Rosenius

6

Bente Roager glæder sig over, at sangen *Der er magt i de foldede hænder* er med i sangbogen *Sange og Salmer*

3

Som advokat arbejder Aksel Holst Nielsen for ret og retfærdighed blandt alle slags mennesker

8

Nicoline Haahr Kristensen havde Bibelen med på ferie. Det gav anledning til en snak om tro med hendes venner

8